

DUMINICĂ, START ÎN CEA DE-A 55-A EDIȚIE A CAMPIONATULUI!

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ

ANUL VII

325

MERCURI
16 AUGUST 1972
12 PAGINI
2 LEI

**JOC MODERN,
CALITATE,
SPORTIVITATE,
DISCIPLINĂ**

*lată ce așteptăm
de la noul sezon
competițional*

Lazăr Sfera este una dintre marile vedete ale fotbalului nostru antebelic. Înestrat cu o forță neobișnuită, Sfera a fost cerberul de neînving al tuturor extremelor stînga întîlnite. De aici și porecla „măcelarul”, pe care Sfera n-a respins-o niciodată, conștient de faptul că un fundaș trebuie să fie în primul rînd dur, dar niciodată brutal.

În preajma începerii noii ediții a campionatului nostru de fotbal, l-am rugat pe Lazăr Sfera să fie subiectul „interviului săptămîinii”, ca unul care a jucat mai bine de 10 ediții ale campionatului și care a privit, apoi, cu ochi la fel de receptivi, alte 25 de ediții. Această incursiune în istorie va fi făcută — precizarea este necesară — în compania unui fost internațional care n-a obosit deloc în contactul cu fotbalul, el fiind mereu prezent pe stadion, mai ales că este, în continuare, membru al Colegiului central de antrenori și președinte al Colegiului municipal București.

Lazăr SFERA

„UITĂM MEREU CĂ CEL MAI FRUMOS LUCRU ÎN FOTBAL

— Vă rog să vă re-feriți în primul rînd la campionatul recent încheiat sau la ultimele două-trei campiona-te încheiate, în compa-rație cu cele pe care le-ați jucat dv. înainte de război.

— Iată o capcană în care mă străduiesc, de fiecare dată, să nu cad. Noi, bătrînii, sîntem tentați în general să idealizăm fotbalul de pe vremea noastră. În ceea ce mă privește, dat fiind că sînt un om activ, deși am 63 de ani, îmi dau seama că o asemenea credință este doar o erezie. Fotbalul de ieri a avut calitățile și defectele lui. Cel de astăzi are, de asemenea, calitățile și defectele lui. Principala deosebire este în atitudinea față de fotbal. Noi AM JUCAT fotbal, în timp ce astăzi, constat dese-ori, fotbalul e foarte puțin un JOC, judecînd după reac-țiile fotbalistilor. De cele mai multe ori, sînt un fel de blazare în mișcarea jucăto-riilor noastre în teren. Poate că e și un pic de saturație la mijloc — e adevărat, noi am fost mult mai puțin solici-țați din punct de vedere nervos — dar asta nu ex-plică totul.

— Cum interpretați rezultatele mai bune ale echipei naționale, față de trecut?

— Eu fac o distincție între rezultatele echipei naționale și jocul echipei naționale. Rezultatele mă satisfac, pe deplin și mă obligă încă o dată să-i felicit pe tinerii noștri fotbaliști. În schimb, jocul nu se ridică nici pe de-parte la nivelul echipelor europene bine cotate. Echipa națională de astăzi a obținut rezultate mai bune pentru că i s-a acordat o atenție deose-bită. Pe vremea mea, nu exista așa ceva. Și ca să cla-rific această idee, aș spune că rezultatele echipei Olan-dei, astăzi, nu spun nimic, tot datorită faptului că nu i se acordă nici o atenție. Se vorbește deseori despre re-zultatele catastrofale ale e-chipei noastre naționale de la sfîrșitul anilor '30 — mă gîndesc la eliminarea noastră de către Cuba și la acel 3-9 cu echipa Germaniei, la Frankfurt pe Main. Se uită, însă, că jucătorii erau adu-nați de cele mai multe ori de prin concedii și că unii răspundeau, iar alții nu.

— Ce deficiențe con-statați în jocul echipe-lor noastre de club și al fotbaliștilor de as-tăzi?

— Mai întîi trebuie să spun că noi nu am fost nici pe departe perfecți, ba dimpo-trivă. Am să-mi permit să spun cîteva lucruri nu de pe poziția prelinsei mele erudi-ții, ci de pe poziția vîrstei, a experienței și a sincerității.

Principala carență a fotbali-știlor noștri de astăzi, este, în cazul majorității, dorința de a trage chiulul de la an-trenament și joc. De aici vin toate necazurile. De ce spun asta? Pentru că, din punct de vedere tehnic, datorită unor calități native, jucătorii noștri sînt cel puțin egali cu cei consacrați din străinătă-te. În schimb, dacă privești pe terenul de joc două echipe vest-germane, să zi-cem, și două echipe de la noi, îți dai seama că e o di-ferență de dinamism cu to-tul de neacceptat. Să dau un exemplu. La noi, cei care decide desenul unei acțiuni este jucătorul cu mingea. La marile echipe europene, în schimb, purtătorul mingii este obligat la anumite sche-me de joc de formidabili și permanenți demarcare a coechipierilor săi, care îl o-bligă să aleagă între două și trei soluții.

— Cum explicați acest decalaj?

— Am mai spus-o. Princi-piul majorității jucătorilor noștri e de a scoate mult din foarte puțin, ceea ce, în fot-bal, nu e posibil, pentru că se vede. Datorită lipsei de pregătire, trăsătura principa-lă a campionatului nostru este inconstanța echipelor de la un joc la altul, inconstanța jucătorilor de la un joc la altul, de la o repriză la alta sau chiar de la o fază la alta. Ori de cite ori l-am văzut la olandezul Keiser, mi-am dat seama că joacă la fel, cu aceeași siguranță, cu aceeași intensitate și cu aceeași con-tinuitate. Toate acestea se în-tîmplă deoarece Keiser își respectă meseria. La noi, re-pet, ceea ce decide este do-rința jucătorului de a-l „pă-căli” pe adversar printr-un procedeu facil. Este, dacă vrei, bucuria elevului chi-ulanșu de a fi scris o teză bună în urma faptului că a avut șansa de a fi citit sin-gura lecție din cele 20 care i-au fost date pentru pregă-tirea tezei. Lipsind stimulen-tul necesar unei adevărate bătălii în campionat, se cre-ează un fel de suită de jocuri alandala, de pe urma cărora fotbalul nu poate cîștiga. La noi, un Dumitrache sau un Grozea, să zicem, e foarte fericit cînd a reușit să-l „pă-călească” pe un oarecare Să-rac sau Andrioaie, și nu se jenează de faptul că, în fond, n-a făcut nimic. Fotbalul tre-buie jucat indiferent de ad-versar. Iată de pildă, am au-zit deseori spunîndu-se: „Nemții sau ungurii, dacă te prind, zece îți dau!” La noi asta nu se întîmplă nicio-dată. După un gol, două, de cele mai multe ori, se înce-tinește timpul în numele u-nei generozități prost înțe-lese, care n-are nici o legă-tură cu sportul. Dar, singura soluție este să joci jocul tău,

indiferent de rezultat. Un Dumitrache sau un Grozea trebuie să joace împotriva lui Sărac sau Andrioaie de parcă ar juca în fața lui Blankenburg sau Burgnich.

— Și ce-i de făcut dacă așa ceva nu se întîmplă?

— E o treabă nu prea sim-plă. E o treabă care cere o conduită consecventă. Fot-balul nostru s-a luat dese-ori după cum bătea vîntul, neglijînd fondul problemei. Dacă i-am văzut jucînd pe vienezi, am spus că totul în fotbal este tehnica și am neglijat celelalte aspecte. Dacă i-am văzut jucînd pe sovietici, am spus că în fot-bal totul este să știi să alergi. Dacă i-am văzut jucînd pe italieni, ne-am spus că baza fotbalului este tactica. De fiecare dată, însă, am greșit, neglijînd, repet, fondul pro-blemei. Fotbalul de astăzi

pierde un drum. Uite eu, de pildă, nu fac o diferență în-tre felul de viață a unui fot-balist și felul lui de a se comporta pe teren. Studiînd-l puțin în viață, îți dai seama dacă îți va putea da ceva sau nu pe teren. Am 63 de ani. Sînt pensionar. Într-o bună zi, contabilul șef al I.T.B.-ului m-a chemat și mi-a spus: „Nea Lazăr, am nevoie de dumneata. Cu pu-știi ăștia nu reușesc să o scot la capăt. Abia vin de la școală și vor să fie într-o lună șefi de secție, iar dacă se poate, în trei luni, mi-niștri adjuncți. Vîno de mă ajută!”. Pentru mine, ziuu aceea a fost, cred, cea mai frumoasă din viață. Cineva îmi spunea direct că are ne-voie de mine. Așa e și cu fotbalul. Totul e ca cineva să aibă nevoie de tine.

— Ce sfat ai vrea să dai fotbaliștilor noștri,

ESTE GOLUL!...

nu se poate practica decît cu oameni puternici la trup și la suflet și în primul rînd la suflet. PRIMUL TEST LA ANGAJAREA UNUI JU-CĂTOR TREBUIE SĂ FIE CA-LITATEA LUI UMANĂ. În fotbalul nostru există jucători care știu să se dăruiască. Din păcate, ei sînt foarte pu-țini. Ieri am avut un Zavo-da II sau un Nunweiler III, astăzi avem un Dinu. Mă o-presc la prototipuri. Numai cu asemenea jucători se poa-te face o treabă serioasă. E adevărat, cei foarte îndem-natici atrag deseori privirile, știu să seducă. Dar, de cele mai multe ori, e o pierdere de timp. Rennyne a fost un jucător, hai să-l numim ca atare, care a fermecat pri-virile. Dar eu, cînd îl ve-deam pe extremă, îmi spu-neam: „Dacă cobor acum în arenă, la 50 de ani, asta nu trece o dată de mine!”.

Aș putea să dau numeroa-se nume dintre jucătorii de astăzi, dar nu vreau să jîg-nesc pe nimeni. În fond, co-piilor n-au nici o vină. De vină sînt doar cei care fierb iluzii dintr-un ceaur fără fund. Dacă această falimentară po-litică de selecție generală va persista, ne vom trezi pînă la urmă cu echipe pîrpirii în fața unor atleți care se spe-rie de fentă sau dribling ca de o întepătură de țîțar. Bineînțeles că această selec-ție inițială nu înseamnă un drept cîștigat. Fotbalistul fi-năr trebuie urmărit cu o e-xigentă sporită. Altfel, se

acum, la început de campionat?

— Pînă acum am dat doar sfaturi. Poate că v-am și plic-tisit.

— Un sfat special, de circumstanță.

— Aș vrea să nu uite că lucrul cel mai frumos în fot-bal este golul. Cînd treci prin dreptul unei arene pline, și auzi decodată lumea izbuc-nînd în urale, să știi că ori a fost gol, ori s-a tras la poartă. La noi, din păcate, șutul a cam murit. Și asta nu pentru că s-a complicat jocul în sensul aglomerării. Șutul a murit pentru că nu se mai exersează. „La ce bun să exersezi un procedeu pe care-l folosești odată sau de două ori într-un meci?”. — uitînd că de ei, de jucă-to-ri, depinde dacă trag de două sau de zece ori. Pe vremea mea, Sepi Grațian era un mare specialist al vo-leului. Mai tîrziu, Bazil Mu-rian a fost un șuter neîntrec-ut. Dă-mi astăzi un jucător specialist în voleu, dă-mi as-tăzi un șuter neîntrecut. În ultimii 20 de ani, aș putea să rețin un singur nume: Dumitrache, pentru lovitura lui de cap. Din păcate, și el a fost un simplu foc de paie...

Așadar, să tragem la poartă, indiferent de poziție. Să nu contabilizăm șansele, să tra-gem la poartă. Cel mai fru-mos lucru în fotbal este golul.

Ioan CHIRILA

PRIM PLAN

MIRCEA SANDU

Mircea Sandu este ceea ce se cheamă un băiat norocos.

În primul rînd, el a părăsit corabia în derivă a Progresului la momentul oportun. A pără-sit-o, poate, cu o oarecare me-lancolie, deoarece Progresul ar fi putut să devină, dacă ar fi avut puțin noroc, cea mai bună echipă de fotbal a țării noastre, cu jucători ca Dumitriu, Bel-deanu, Tănăsescu, Năstase, Dudu Georgescu, Sandu Ion, Casai, a-dică o echipă cu nimic mai pre-jos, aș spune, decît Viitorul de ieri, dar care, pentru „crima” de a nu fi putut marca un gol Jiului (0-0, pe Republicii) a fost împărțită ca un ogor al nimă-nui...

Mircea Sandu a fost pentru a doua oară norocos cînd a ajuns la „Sportul Studențesc”. Cu ani în urmă, mulți alți tineri au îm-brăcat tricoul „Sportului”, fără să aibă, însă, șansa lui Mircea.

Norocul lui s-a numit de astă dată Motroc, adică numele unui om foarte ambițios și care a știut ce vrea.

Acolo, la „Sportul”, Mircea Sandu a făcut figură de vedetă. El era un jucător de A, venit parăc într-o scurtă vacanță la țară. Cu această aureolă, Mircea Sandu și-a permis o intrare rapidă, într-un ansamblu nou, și chiar dacă peste puțină vre-mea că el, Mircea Sandu, ratează prea mult, aureola i s-a păstrat intactă.

A treia șansă se numește An-gelo Niculescu. În preajma me-ciului cu Franța, antrenorul „na-ționalei”, copleșit de instabilita-tea formei lui Neagu, l-a adus pe acest băiat frumos și vi-guros în echipa „tricolorilor”. Rezultatul n-a fost concludent, dar robustețea și curajul lui Mircea Sandu au făcut să se vorbească despre el nu ca des-pre o experiență ratată.

A patra șansă a lui a fost tur-neul universitar de la Constanța și atenția deosebită a televizi-unii față de acest turneu. Din nou, Mircea Sandu a apărut în ochii spectatorilor, cu pasul său sigur și cu o anume dezinvoltură în care, deși tehnica nu se află pe culme, efectul spectacular și promisiunea de eficacitate se imbină fatalmente în mintea spectatorului.

După turneul de la Con-stanța, Angelo Niculescu a fost de părere că Mircea Sandu a

fost printre cei mai buni înain-țași ai lotului. Printr-un pas fru-mos, printr-un salt curajos, printr-o țîșnire-surpriză, el a cîștigat dintr-un foc duelul cu Oblemenco, luînd un avans de prestigiu și asupra duelurilor po-sibile cu alte virfuri de atac.

A cincea și cea mai mare șansă a lui Mircea Sandu este aceea că virfurile noastre de atac sînt pă-sări foarte rare.

Va fi el, oare, un vestitor de furtună?

I. CH.

Înalta menire civică a gazetarului comunist

La 15 august a fost sărbătorită „Ziua presei”, tradițională aniversare a apariției — în anul 1931 — a primului număr ilegal al „Scintei”, ziar care de peste patru decenii se afirmă ca un purtător de frunte al cuvintului partidului, un înflăcărat militant pentru adevăr și dreptate, care prin litera sa a mobilizat și mobilizează masele în lupta lor pentru progres social și înflorirea necontenită a patriei.

„Gazetarul comunist, arăta tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, trebuie să fie un om cu o concepție înaintată, cu o temeinică pregătire ideologică, marxist-leninistă, în stare să înțeleagă marile transformări revoluționare în lume, să fie strins legat de masele populare, să servească prin întreaga sa activitate interesele clasei muncitoare, ale întregului popor, cauza partidului, a socialismului și comunismului, deoarece numai astfel el va putea realiza cu succes misiunea sa de a milita neobosit pentru înlăptuirea politicii interne și externe a partidului”.

Iată o chemare generoasă, un apel pe care secretarul general al partidului îl adresează lucrătorilor din presă, dar — în același timp — un amplu program de necontenită autoperfecționare căreia trebuie să i se supună toți minutorii condeiului.

Anul acesta am sărbătorit „Ziua presei” într-un context aparte, încărcat de bogate și puternice semnificații, în at-

mosfera lucrărilor de importanță istorică ale Conferinței Naționale a partidului și în mijlocul uriașului efort creator pe care l-au dezlănțat documentele sale.

Este, deci, normal ca presa românească să recepționeze fidel și să vibreze în fața tabloului viguros și tonic al muncii avântate în care se află angajat întregul nostru popor.

De pe cuprinsul patriei ne sosesc necontenit vești despre rezultatele remarcabile cu care oamenii muncii — transpunând în fapte programul stabilit de Conferința Națională — întâmpină marea sărbătoare a lui 23 August și aniversarea pătrunderii de veac de la proclamarea Republicii.

Marea întrecere care se desfășoară sub semnul acestor evenimente, avind drept obiectiv principal înlăptuirea cincinalului în patru ani și jumătate, poartă pecetea uriașului potențial creator al poporului nostru, intră în perimetrul faptelor de înalt eroism civic.

În același timp, presa este chemată să-și aducă o contribuție mai directă, mai substanțială la îmbunătățirea activității ideologice și educative, pentru ridicarea pe noi înălțimi a conștiinței maselor, pentru promovarea normelor eticii socialiste și comuniste în viața cotidiană a cetățeanului, în relațiile dintre oameni.

Cuvintului tipărit și slujitorilor săi li se trasează, astfel, nu numai o mare sarcină dar li se acordă și o uriașă încredere. A-i răspunde integral, a fi la înălțimea comandamentelor actuale ale etapei pe care o parcurge societatea noastră, iată — pentru fiecare ziarist — o nobilă și supremă îndatorire!

Presa sportivă, care a cunoscut în anii din urmă o puternică dezvoltare, își înțelege pe deplin menirea. Adresându-se cu precădere tineretului, generațiilor în creștere, ea nu va preocupă nici un efort pentru a contribui la formarea și educarea lor în spiritul cinstei și al onoarei, al dragostei de patrie și de partid, al stimei față de muncă — virtuți sufletesti lăra de care nu se poate concepe portretul sportivului adevărat, al sportivului-cetățean, element de nădejde al societății socialiste multilaterale dezvoltate, exemplu în muncă, în viață, în activitatea de pe stadion.

**ICARNETUL
SCRITORULUI**

EUGEN BARBU

PRAGUL

Lunga vară fierbinte moare pe undeva prin munți, nouri și vânturi își fac loc spre stadioane, ziua scade sensibil și noi ne pregătim de marele spectacol al noului campionat. Întrebări, nedumeriri, probleme în suspens, nițică gălăgie fatală, cum se întâmplă totdeauna toamna...

Așadar, ce s-a întâmplat în acest scurt concediu cu echipele noastre? Ozonificare, plajă la mare, schimbare de antrenori (am citit în Informația că numai 9 din cei 16 antrenori din prima Divizie a fării au rămas la posturile lor, ceea ce este incredibil, la urma urmelor și nemeritat), mișcare de jucători (și ea timidă și cam arbitrară)

Făcînd un panoramic al situației **teanurilor** constatăm cu îngrijorare că **Argeșul**, de pildă, nu are un efectiv care să ne dea mari speranțe pentru viitorul apropiat în competițiile europene în care va fi angrenată. Sigur că speranțele puse în noii veniți sînt mari și poate justificabile, dar lectura numelor nu mă face să cred că Troi, de pildă, va fi Frîtilă (lucru posibil în doi-trei ani, totuși). Aici din

LA ÎNCEPUT DE SEZON COMPETIȚIONAL

NOUL CAMPIONAT TREBUIE SĂ REPREZINTE UN NOU PAS ÎNAINTE, PE DRUMUL CONSOLIDĂRII PRESTIGIULUI INTERNAȚIONAL AL FOTBALULUI NOSTRU

Duminică, șaisprezece echipe ale căror „cărți de vizită” le publicăm în paginile de mijloc ale revistei, se aliniază la startul celei de-a 55-a ediții a Campionatului național de fotbal.

Dar, odată cu începerea Diviziei A, competiție care atrage, în mod firesc și justificat atenția întregii mase de iubitori ai balonului rotund de la noi, încep și edițiile 1972-73 ale următoarelor două eșaloane valorice ale soccerului nostru, Diviziile B și C, așa încît ziua de 20 august reprezintă o dată importantă, plină de semnificații, așteptată cu interes și nerăbdare nu numai pentru cele 216 echipe divizionare, pentru cei aproape 4500 de jucători care compun loturile lor, ci și pentru sutele de mii de pasionați ai acestui sport, care-și îndreaptă spre noul sezon gîndurile lor pline de speranțe.

Evident, campionatul trecut n-a adus, integral, iubitorilor fotbalului satisfacțiile pe care le așteptau, sub raportul valorii medii, de ansamblu, a întrecerilor (ne referim în primul rînd la Divizia A) și nici din punct de vedere spectacular.

Atît o serie de anchete pe care revista noastră le-a întreprins printre antrenori și tehnicieni la încheierea campionatului trecut, cît și părerea medie a spectatorilor, au dus la concluzia că ediția a 54-a a campionatului „a rămas de-a doua”, că ea nu s-a ridicat la nivelul unor justificate așteptări.

Ar fi fost, desigur, firesc ca după o serie de măsuri luate în fotbalul nostru, după evoluțiile bune ale echipei naționale în Mexic și în preliminariile Campionatului european, după „turul de forță” — unic în istoria fotbalului românesc — realizat în toamna trecută de reprezentantele noastre în competițiile continentale intercluburi, nivelul campionatului divizionar A de la noi să înregistreze și el un plus valoric.

Acest salt nu s-a realizat însă și rămîne să-l așteptăm în ediția care începe peste cîteva zile.

Părerea că nivelul competiției numărul 1 a fotbalului nostru, campionatul național, stă la baza unei bune comportări internaționale nu mai are nevoie de argumentare: ea este unanim înșușită, se știe că un campionat echilibrat, cu multe jocuri de nivel tehnic ridicat, în care echipele se preocupă săptămîină de săptămîină de introducerea cît mai multor elemente ale așa numitului joc modern (termen ce tinde a fi înlocuit cu formula foarte expresivă de „fotbal-total”), un asemenea campionat

poate reprezenta „de plano” nu numai un punct de plecare, dar chiar o garanție pentru o reprezentare internațională valoroasă.

Or, din acest punct de vedere, această a 55-a ediție a Diviziei A, (cîmpul din care își trage seva echipa națională și pe care-l dorim, în consecință, cît mai fertil) ne interesează în mod cu totul deosebit, pentru că în această toamnă „tricolorii” se prezintă la startul grupei preliminare a viitorului campionat mondial (cu turneul final în 1974, la München), în care au dator să reediteze buna performanță anterioară, calificarea pentru „El Mundial”-ul mexican.

După cum, sub raportul reprezentării la nivelul cluburilor, obligațiile noastre sînt la fel de mari, startul pe care cele patru echipe ale noastre îl vor lua la 13 sep-

zo” estival, de pregătirea noii ediții, luînd o serie de măsuri care au fost date publicității, după o recentă conferință de presă.

Nu vom reveni asupra lor, dar vom reține, analiză exigentă a campionatului trecut și extragerea învățămintelor cuvenite; îndrumarea antrenorilor în vederea creșterii nivelului antrenamentelor, în scopul reflectării acestei creșteri în evoluția echipelor în teren; preocuparea ca transferurile să asigure un aflux — a căruia necesitate se făcea simțită — al elementelor tinere, talentate spre eșaloanele superioare; o înstruire a arbitrilor, printr-un curs centralizat, în scopul ridicării nivelului de cunoștințe și exigență al „cavalierilor fluierului”, chemați, prin rolul lor, să-și aducă o importantă contribuție la nivelul de ansamblu al competiției.

Dar, toate eforturile care se fac în fotbalul nostru pe plan tehnico-tactic, pe planul pregătirii fizice, trebuie încadrate ferm într-un larg și profund proces educațional care, în ultima analiză, condiționează reușita, înclinarea de succes a tuturor eforturilor pentru creșterea generală valorică a acestui sport.

Din acest punct de vedere, importanța apare în primul rînd atitudinea jucătorilor, subliniindu-se necesitatea perfecției lor discipline, a perfecției lor încadrări conștiente în imperativele de viață sportivă și în procesul modern de antrenament, dar se așteaptă un plus de fermitate, de întransigență, de înțelegere politică a fenomenului sportiv atît din partea antrenorilor, a biroarilor de secție, a conducătorilor de cluburi, a comisiilor județene de specialitate cît și din partea forului suprem al fotbalului nostru, federația, care trebuie să vegheze, nu numai ca un simplu organ tehnic, ci ca un organ multilateral, complex de conducere, la buna desfășurare a activității fotbalistice.

Cu aceste gînduri întîmpinăm noua ediție a campionatului, pe care-l dorim o etapă importantă, bine marcată, în procesul de evoluție și afirmare a fotbalului nostru.

Urăm deplin succes tuturor factorilor care concurează la buna reușită a competiției noastre interne și ne exprimăm încrederea că, prin noua ediție a campionatului, fotbalul românesc va face un nou pas înainte pe drumul consolidării prestigiului internațional pe care și l-a cîștigat în ultimii ani!

Radu URZICEANU

• DORIM UN CAMPIONAT DE NIVEL SUPERIOR CELUI PRECEDENT

• COMPETIȚIA INTERNA „NUMARUL 1” STA LA BAZA REPREZENTĂRII INTERNAȚIONALE

• DEZIDERAT DE PRIM ORDIN: APROPIEREA DE „FOTBALUL TOTAL”

• UN PROFUND ȘI EFICIENT PROCES EDUCAȚIONAL, CONDITIE A REALIZĂRII OBIECTIVELOR TEHNICO-TACTICE

tembrile în cupele europene producîndu-se sub semnul excelentelor comportări similare din sezonul 1971-72, cînd — după cum se știe — am avut două echipe prezente în „sferturile de finală”, performanță pînă acum record românească în materie.

În fine, în afara obligațiilor de reprezentare privind echipa națională și formațiile de club, echipele divizionare — și în special cele din „A” — au dator să se prezente corespunzător și față de publicul nostru, căruia să-i ofere fotbalul tehnic, spectaculos pe care acesta, în mod justificat, îl așteaptă.

Înșușindu-și punctul de vedere după care campionatul trecut nu s-a ridicat la nivelul dorit, F.R.F. s-a preocupat, în acest „intermez-

nou, sarcina majoră va cădea pe Dobrin care e cam singur într-o formație bună, evident, dar care va fi greu încercată în meciurile ce vor urma. Am citit cu un zîmbet dorința lui Dobrin ca echipa lui să cadă la sorți cu Ajax și pe urmă rezultatul obținut de această echipă în R.F.G. în urmă cu mai puțin de 10 zile... Una e să visezi și alta să joci fotbal... În sfîrșit, O altă problemă pe care probabil și-au pus-o și cei din conducerea F. C. Argeșului este aceea a dublei sarcini care atîrnă deasupra echipei anului acesta: campionatul și competițiile internaționale! Cu lotul pe care-l au piteștenii e greu de presupus că echipa argeșeană va repeta performanța UTA-ei din anii trecuți. Și pentru că am ajuns aici, am aflat cu durere că nici anul acesta arădenii nu au reușit să-și improspăteze lotul și că merg cu curaj înainte pe drumul sigur al nereușitei. Cînd vom auzi că UTA e pe cale să retrogradeze să nu ne mirăm deloc. Există o vîrstă fiziologică pe care numai un jucător englez a sfidat-o. Mi se pare inexplicabil cum la alte echipe se realizează transferuri senzaționale și la fosta noastră multicampioană nu se găsesc acele mijloace de a se reimprospăta o garnitură extrem de uzată, dar curajoasă. Dacă mai adăugăm și incertitudinea antrenorului (bolnav) avem o imagine cam tristă aici.

În sfîrșit, turneele peste hotare (împrudente, cred eu din toate punctele de vedere, mai ales al prestigiului) arată că, de pildă, la Rapid situația nu este deloc roză, cu toate achizițiile făcute. Dispariția lui Dumitru și a lui Lupescu se vor resimți în mod grav. Nici Dinamo nu dă semne prea bune la ora de față, cu toată prezența prestigioasă a lui Nunweiler III la cîrma echipei. Sportul Studențesc caută o formulă, dar din amestecul acesta de nume care aduce mai degrabă cu un talmeș-balmeș nu

se mai înțelege nimic. Nici echipa juneții noastre nu mi inspiră prea mult optimism. Dece Domnul să mă înșel... Dintre bucureștene se pare că cel mai bine stă Steaua (vezi și rezultatele primelor partide, ceea ce nu totdeauna e concludent). Se conturează o formație puternică, solidă, cu mai multe variante pe care numai antrenorul ni le va trîda.

În țară lucrurile sînt încă destul de obscure. Slăbiri de efectiv la U Craiova și chiar la Sport Club Bacău. La Constanța nu plutesc trandafiri pe Marea Neagră iar în Valea Cărbunelui începe un an greu fotbalistic, cu toată schimbarea de antrenor. În cele din urmă, tot un efectiv puternic hotărăște soarta meciurilor și abia după aceea vine pregătirea, norocul, arbitrii și celelalte rele...

Un club pe care-l vom urmări cu interes va fi acela din Reșița. Aici noii veniți vor aduce poate cea eficacitate minimă de care Reinhardt are nevoie pentru obținerea unui loc pe pluta Meduzei din primăvara următoare. În sfîrșit, Petrolul mi se pare o echipă care va realiza ceva mai mult ca înainte, cum egala formație din Tg. Mureș va da adversarilor multă bătaie de cap...

Nu o fac pe Phytia, dar la Steagul roșu și la Universitatea Cluj cred că barometrul formei va înregistra ușoare căderi. Cit despre CFR-ul din Cetatea studențească, mă întreb de pe acum, cum o să se descurce și anul acesta doctorul Rădulescu?

Oricum simțim cu toții boarea campionatului, cu surprizele lui, cu marile lui meciuri (cite vor mai fi fiind), cu acea pasiune colectivă care ne încălzește pe toți deopotrivă: jucători și chibiți din tribună...

ÎMBUNĂTĂȚIREA CONTINUĂ A CONCEPȚIEI

ȘI SISTEMULUI DE JOC —

O NECESITATE OBIECTIVĂ

În ultimul timp au apărut tot mai multe noutăți tactice în jocul de fotbal. Era deci și normal, ca atît concepția, cît și sistemul de joc să se adapteze la aceste noutăți sau să le însușească, bineînțeles, cu modificările de rigoare, impuse de specificul și posibilitățile celor care le acceptă. Ținînd seama de această cauză obiectivă, ca și de faptul că unele trăsături ale actualei concepții încep să devină oarecum nepotrivite realităților existente, este credem necesară o concepție mai realistă, care să fie încadrată într-un sistem mai elastic, mai apropiat de stadiul și condițiile actuale ale jocului de fotbal.

În această idee, trăsăturile de bază ale concepției preconizate de noi — și pe care ne propunem s-o prezentăm în continuare sub forma unei sugestii — sînt axate, în principal, pe factorul tehnico-tactic, vizînd în special jocul colectiv, ofensiv, și în același timp, echilibrat. Iar sistemul de joc care rezultă de aici are un caracter mult mai plastic, cu posibilități concrete de atac în funcție de fazele inerente de apărare și cu unele mijloace noi de orientare în aceste două faze fundamentale.

Așadar, care sînt aceste trăsături fundamentale ale concepției de joc?

● Precizăm din capul locului că, în ceea ce privește cadrul de organizare a jocului, acesta rămîne, în general, cel cunoscut; adică sistemul de joc cu patru fundași și variantele sale de bază, dar cu o așezare și dinamică schimbate și în permanentă evoluție.

● În al doilea rînd, menționăm că numărul înaintașilor poate fi de cinci jucători, așezați pe două linii, în loc de una singură cum este în prezent. În locul liniei de mijlocași, care nu-și mai găsește rațiunea de a mai funcționa la mijlocul echipei, devenind anacronică față de noile cerințe ale jocului, va acționa linia a doua de înaintași.

● În al treilea rînd, linia de fundași plus portarul, își păstrează actuala așezare, adică, în general, lineară,

pele, poate avea numai sarcini speciale sau poate juca chiar fără sarcini fixe. El se poate încadra permanent sau temporar, în funcție de situație, pentru a impulsiona atacul sau pentru a tempera acțiunile adversarului, în orice linie, inclusiv în linia de fundași. În unele cazuri, în raport de indicațiile primite, el poate juca și în spatele liniei de fundași cu rol de mînturător.

Considerăm că în acest fel — așa cum oglindește schematic și figura alăturată — se realizează mai bine conținutul unui joc legat de valoarea și posibilitățile reale ale unei echipe, punîndu-se în lumină unele trăsături pozitive ale concepției

chilibrat, pentru adaptarea realității la posibilitățile generale ale jucătorilor, posibilități care nu pot fi cunoscut mai bine decît de antrenorii și jucătorii înșiși;

— prin mărirea numărului de înaintași (de la patru, trei sau uneori chiar doi) la minimum cinci jucători se redă jocului forța necesară de care a fost lipsit pînă acum ca urmare a unei tendințe simpliste de aglomera-re sau supraaglomera-re a părărilor în detrimentul atacului. Se realizează astfel posibilități mai bune de finalizare rezolvîndu-se și atît de mult discutata problemă a eficacității;

PUNCTE de vedere

actuale, însușite de majoritatea marilor formații de pe glob. Fără să fie obligatorii, concepția și sistemul de joc pot fi adoptate de echipe, după cum ele se potrivesc mai bine lotului de jucători pe care-l au la dispoziție și reprezintă o linie generală care poate produce o cotitură favorabilă în fotbal din următoarele considerente:

— acreditează, ca trăsătură de bază, factorul tehnic cu rol determinant față de ceilalți factori ai jocului care rămîn în continuare cu o pondere destul de importantă, dar secundară;

— acordîndu-se prioritate pregătirii tehnice se rezolvă și problema pregătirii fizice superioare în sensul de a nu mai confunda aceasta, ca pînă acum, cu calitățile fizice de bază ale jucătorilor, care în fotbal nu se pot dezvolta în mod separat fără minge, în timpul antrenamentelor, așa cum se întîmplă în alte sporturi;

— pune accent deosebit pe acțiunile colective, caracte-

— prin cei doi jucători din prima linie de înaintare — vechii înaintași centrali — se conferă un caracter mai ferm atacului, atît în formă (așezare în „pană” cu virful spre înainte), cît și în conținut (sarcini mult schimbate și mai precise), pentru a pune apărărilor adverse și în special fundașilor, probleme greu de rezolvat;

— se asigură jocului o altă dinamică, prin înlocuirea liniei de mijlocași cu o a doua linie de înaintași. În acest fel, mingea nu va mai fi vîmuită pe undeva pe la mijlocul terenului, circulația acesteia făcîndu-se mai direct și mai eficient între apărători și atacanți, între fundași și înaintași;

— se realizează și principiul de bază al menținerii blocului unitar al echipei, la o distanță cît mai mare de poarta proprie, rațiune prin care sistemul actual de joc cu patru fundași a avut o primă și netă superioritate asupra vechiului sistem cu trei fundași;

— crearea unui post în care jucătorul nu are, în general, sarcini fixe aduce un suflu nou în dinamica materializării concepției, deoarece libero-ul poate participa la fazele decisive ale jocului, apărînd mereu din spate, prin surprindere și fiind greu de marcat, om la om, de către adversar. Acest jucător, nefiind, în general, legat de un post fix, asigură și aerisirea necesară jocului, fiind în măsură să efectueze schimburi de locuri și de posturi cu oricare jucător al echipei cînd acesta se găsește în situație grea, de efort susținut, în fața unui adversar superior valoric sau numeric. Noi am propus, în cadrul sistemului reprofilat care aplică această concepție, numai un singur post de acest gen, dar dacă echipele au posibilități să creeze două sau chiar trei posturi de acest fel, fotbalul nu poate avea nimic de pierdut. Dimpotrivă!

În încheiere, subliniem faptul că dezvoltarea continuă a jocului cu balonul rotund impune și o restructurare periodică a concepției de joc, eliberarea acesteia de tipare înguste, de dogme și prejudecăți, recunoașterea concretă a caracterului său evolutiv. Intenția noastră corespunde — sperăm — unui pas înainte în această privință.

Gh. STĂNCULESCU
Jean LAPUSNEANU
Petre MOLDOVEANU
— antrenori —

— interpretează spiritul ofensiv în mod oportun și e-

PRIMA CONDIȚIE A PREGĂTIRII

Duminică începe campionatul, cea de a 55-a ediție a competiției nr. 1 a fotbalului nostru. Echipele sînt gata de a se alinia la start, la capătul unei perioade de pregătire care, în această vară ni s-a părut ceva mai bine organizată, mai bogată în solicitări, mai plină de conținut. Și această apreciere — general valabilă pentru formațiile noastre din primul eșalon divizionar — inspiră, ca de fiecare dată în asemenea împrejurări, sentimentul încrederii în reușita unor întreceri pe care toată lumea le așteaptă cît mai aproape de acel nivel calitativ, caracteristic fotbalului modern.

Așadar, speranțe îndreptate pentru o ediție de campionat, dacă nu de succes deplin, oricum mai bună în ansamblu decît cea precedentă sau precedentele. Dar, dacă stăm și ne gîndim mai bine, asemenea speranțe nutrim cu toții, an de an, în ciuda, unor repetate decepții pe parcurs, care ar putea să ne facă pe toți și în primul rînd pe antrenori mai puțin darnici în privința aprecierilor pozitive înaintea probelor practice ale

întrecerii competiționale. De ce acest lucru? Pentru că, de regulă, așteptările pentru mai bine ca și unele anticipări optimiste, referitoare la desfășurarea propriu-zisă a campionatului și la comportarea echipelor, au în vedere aproape exclusiv, impresia acumulărilor cantitative din timpul perioadei precompetiționale. Pentru că imaginea solicitărilor chinuitoare din această perioadă sugerează falsa concluzie a realizării unor „depozite” de energie, suficiente pentru întreaga durată a unui tur de campionat, cînd de fapt nu se poate vorbi decît cel mult de asigurarea unui fundament fizic, de cadrul de bază al capacității de efort.

De aici și acea stare de automulțumire și relaxare, care se instalează uneori chiar de la începutul sezonului oficial, cînd jucătorii consideră „cu totul greșit”, că se poate trece la un alt regim de muncă, atitudine lor față de cerințele pregătirii rămî-nînd datoare sub raportul continuității și al corelației obligatorii cu viața sportivă. Astfel se și explică de ce, în cele mai multe cazuri au loc —

chiar după primele cîteva etape — acele căderi, așa zise fără cauză, care aduc echipele în pragul nepuinței de a-și mai valorifica integral potențialul lor tehnico-tactic. Așa se explică și jocurile de slabă calitate și, după aceea, întreaga gamă de consecințe neplăcute, începînd cu micile insuccese și încheind cu poziția precară în clasament.

Asemenea situații impun, nu o dată, reluarea procesului de instruire la o scară asemănătoare, ca volum și intensitate, aceeași din perioada pregătitoare. De astă dată însă, cu o cheltuielă de energie mai mare și, în același timp, cu riscul suprasolicitărilor și al accidentelor. Cînd mai normal era ca pregătirea începută bine în sezonul precompetițional să fie continuată fără fisuri, fără subdimensionări păgubitoare performanței. De ce? Pentru că continuitatea, în ritmul și la valorile reale pretinse de fotbalul modern, este prima și cea mai importantă dintre condițiile pregătirii. Și acest lucru nu trebuie să-l uite niciodată antrenorii și, mai ales, jucătorii.

Mihai IONESCU

MAI MULTĂ ATENȚIE EFICACITĂȚII!

MEDIA DE GOLURI A CAMPIONATULUI — UN SEMNAL DE ALARMĂ

Ne aflăm în perioada cînd, cu 4 zile înainte de începerea noului campionat divizionar A, echipele își finisează jocul și formațiile cu care vor aborda sezonul de toamnă. Desigur (bănuim cel puțin acest lucru), atenția tuturor antrenorilor s-a îndreptat și se îndreaptă spre rețutarea acelor carențe atît de strident subliniate de campionatul trecut. După opinia noastră, una din lipsurile importante a fost eficacitatea scăzută. Toate echipele cu gol-averaj pozitiv (și acestea sînt cele clasate în prima parte a clasamentului), nu au reușit să realizeze o medie de cel puțin două goluri de joc. Iar media generală a campionatului 1971-72 este cea mai scăzută din toate edițiile Diviziei A desfășurate din 1946-47 pînă astăzi.

Nu-i numai o problemă a fotbalului nostru. Ea frîmîntă și cercurile fotbalistice din alte țări europene, pentru că vechea tendință spre un joc închis și aglomerat în apărare, generată de „curse rezultatelor” și a galoanelor se menține în multe părți, iar revenirea la fotbalul ofensiv se face cu pași încă timizi. Sigur că pînă la urmă aceasta din urmă va avea câștig de cauză, dar pînă atunci apărătorii vor avea avantaj asupra atacanților, al căror joc este realmente mult îngreunat de diferitele sisteme defensive aglomerate sau superbetonate. De fapt, aici este prima cauză a eficacității scăzute, la care se adaugă și aceea a inexactităților atacanților.

O situație a mediilor campionatelor dintr-o serie de țări europene, pe ultimele trei ediții, situație pe care o redăm în tabelul alăturat este cit se poate de concludentă.

Cum se vede, media oscilează de la campionat la campionat, de la țară la țară, în unele fiind în creștere, dar nu cu mult, în altele în scădere. Ea exprimă o stare de fapt în fotbalul internațional, în raport cu evoluția urmată în ultimii ani, cînd a trecut prin diferite metamorfoze care nu se putea să nu lase urme în jocul atacanților. De altfel, numărul „oamenilor de gol” — cu active bogate — s-a micșorat și pe lista golgeterilor găsim înaintași cu puține goluri înscrise în 26, 28, 30 sau 34 de meciuri. Golgeterul campionatului Austriei, Riedl (Swarovski) a înscris doar 16 goluri, Lambert (F.C. Bruges-Belgia) 17, Kreische (Dynamo Dresda-R.D.G.) 14, Szymczak (Gwardia-Polonia) 16, Malofeev (Dinamo Minsk-URSS) 16, Ceapkovici (Slo-

van Bratislava-Cehoslovacia) 19 goluri etc.

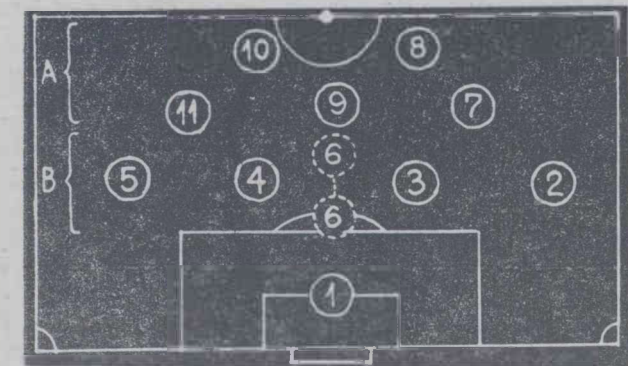
Din tabelul alăturat rezultă, însă, că în campionatul nostru s-a înregistrat una din mediile foarte scăzute, de altfel — după cum am mai subliniat și cu alt prilej — cea mai scăzută din toate campionatele noastre din 1946-47 încoace. În general, cauzele sînt aceleași (apărări ermetice, atacanți lipsiți de finalitate), dar se adaugă și altele particulare, proprii jucătorilor noștri: gabarit mic și de-tentă insuficientă (foarte puține goluri

ȚARA	'69-70	'70-71	'71-72
Danemarca	3,61	3,01	3,87
Irlanda	3,07	2,91	3,31
R.F.G.	3,10	3,02	3,28
Scotia	3,08	2,90	3,10
Elveția	3,17	3,26	3,01
Franța	3,14	2,89	2,86
Bulgaria	2,77	2,88	2,84
Norvegia	2,80	2,33	2,80
Ungaria	2,77	2,73	2,77
Cehoslovacia	2,22	2,40	2,75
Austria	2,87	3,16	2,70
Portugalia	2,86	2,34	2,67
Olanda	2,67	2,64	2,65
R.D.G.	2,50	2,79	2,65
Anglia	2,62	2,37	2,51
Suedia	2,76	2,70	2,51
Belgia	2,78	2,54	2,38
ROMANIA	2,71	2,49	2,37
Iugoslavia	2,42	2,56	2,36
Grecia	2,28	2,25	2,35
Polonia	2,09	2,17	2,21
Spania	2,36	2,26	2,21
U.R.S.S.	2,02	2,11	2,19
Albania	—	2,03	2,14
Italia	1,93	2,10	2,01
Turcia	—	1,85	1,93

au fost marcate cu capul), teama de a șuta, mai ales de la distanță, căutarea poziției mai bune, excesul de combinații sau driblinguri prin apărări supranumerice.

Sînt fapte remarcate nu numai de campionatul trecut, ci și de celelalte. Am vrea să credem că în această perioadă atenția antrenorilor n-a fost îndreptată numai spre aspectele tactice ale jocului echipelor lor, ci și spre acest capitol, cel mai important, pentru că orice schemă tactică sau tactică specială rămîn fără efect și devin inutile dacă nu sînt urmate de ceea ce de fapt pregătesc: șutul la poartă și golul.

Petre GAȚU

LEGENDA: A = Atac în două linii; B = Apărare cu „maturător”

spre a putea folosi în mod permanent dar realist, avantajul acordat de regulamentul de joc (ofsaidul). Fundașii vor păstra posibilități mai concrete și directe în legătură cu înaintașii pentru menținerea blocului unitar al echipei pe timpul jocului.

● În sfîrșit, în al patrulea rînd, pentru realizarea în mai bune condițiuni a superiorității numerice în fazele de joc decisive ale atacului și asigurarea unui coeficient mărit în apărare, se creează un post nou în cadrul echipei, fără punct fix, denumit convențional „libero”. Acest nou jucător, plasat de obicei între liniile de fundași și înaintași, poate primi sarcini generale de joc ca orice alt jucător al echi-

ristice jocului de fotbal, un-nicul mijloc de a se putea echilibra lipsa, din ce în ce mai pronunțată, a jucătorilor de superclasă și a se repartiza jocul în mod economic, reconsiderîndu-se și problema recuperării efortului;

— organizează apărarea cu un coeficient mărit de siguranță, fapt ce constituie o măsură justificată, cunoscînd că în fotbal apărarea, ca acțiune de ansamblu, este foarte grea, cu toată protecția serioasă pe care l-o acordă regulamentul de joc prin legea ofsaidului și cu toate tendințele de aglomera-re defensivă;

— interpretează spiritul ofensiv în mod oportun și e-

U.E.F.A. ÎN CĂUTARE DE SOLUȚII

Cînd, în semifinalele „Cupei campionilor europeni”, disputate în aprilie, după 390 de minute s-a înscris un singur gol, deși se înfruntau echipe din elita fotbalului european, decepția zecilor de mii de spectatori și suporterii, a milioanele de telespectatori și a majorității cronicarilor de specialitate a avut ca prim ecou propuneri pentru ameliorarea formulei acestei competiții, ca de altfel și a celorlalte. Lipsa de goluri, la care conduce un sistem de joc bazat pe tactici defensive excesive, „omoară” spectacolul sportiv și gonestă spectatorii, chiar și pe cei mai fideli suporterii ai cluburilor. Dar această tendință se constată de ani de zile și în multe campionate naționale, de unde a fost adusă și în cupele europene. Deci nu sistemul de joc practicat în cupele europene trebuie revizuit, ci cel din campionatele naționale; nu organele U.E.F.A. sînt cele chemate să facă acest lucru, ci conducerea cluburilor și antrenorii lor. Lor le revine datoria de a reda meciurilor de fotbal acea notă de spectacol plăcut, atât de dorită de către public, înainte ca fotbalul să intre în stare de alarmă prin scăderea numărului de spectatori. Din acest punct de vedere, bilanțul cupele europene nu înregistrează nici o reducere a numărului de spectatori, dar în multe campionate naționale acest fenomen este un fapt împlinit.

Totuși, organele U.E.F.A. iau măsuri pentru preîntîmpinarea consecințelor neplăcute în domeniul financiar, al cupele, prin asistențe reduse. În primul rînd au introdus criterii de departajare care să stimuleze cit de cit jocul de atac, socotind că sînt mai eficiente decît modificarea regulilor de joc, mai ales că o asemenea soluție nu garantează ameliorările așteptate. În 1925, cînd a fost modificată regula ofsaidului, imediat au apărut și contra-măsurile tactice, traduse în principal prin apariția stoperului ca întărire a apărării. Și tot așa s-ar întîmpla și acum dacă s-a opera modificări esențiale; sistemul de joc ar suferi alte corectări în compartimentul defensiv.

Bonificația acordată la golurile marcate în deplasare (dublarea lor), introdusă în 1966/67, a urmărit un triplu scop: să încurajeze fotbalul ofensiv, să evite un al treilea meci (pentru care s-ar fi găsit greu o dată liberă în termen scurt) și să elimine deficitele în cazul jocurilor disputate pe teren neutru. Totuși, acest criteriu a fost

criticat și s-a venit cu o altă propunere vizînd schimbarea sistemului de disputare a cupele europene: să se dispute un singur joc, pe teren neutru sau pe terenul uneia din echipele opuse. Rațiuni financiare însă se opun acceptării acestei propuneri. Sînt echipe care contează mult pe rețeta jocului de acasă și pe spectatorii proprii.

În prezent, problema aceasta se află în studiul comisiilor de organizare a cupele europene, care caută căi și mijloace pentru a stimula mereu jocul ofensiv și marcarea de goluri. Într-un articol publicat în buletinul oficial al U.E.F.A., secretarul general al acesteia, Hans Bangertner spune printre altele: „Nu se cunoaște încă forma pe care o va lua noul sistem de bonificație, dar este de așteptat că pe viitor el va recompensa echipele care practică un fotbal de atac, așa cum pretind spectatorii, și le va elimina din cupe mai devreme pe cele cu joc steril și negativ. Sîntem convinși că evoluția actuală a jocului nu poate fi contracarată modificînd regulile de joc, dar că — în schimb — un nou sistem de puncte ca bonificație va avea efecte pozitive. Experiența proiectată va întîlni, desigur, pretenziuni un mare interes”.

SECVENȚE DIN FOTBALUL EUROPEAN

• NOUL SELECȚIONER BULGAR, UN „SALDANHA” • VICTIME ALE PROFESIONISMULUI • FINALE CU PERIPEȚII • HURȚILAVA REVINE ÎN ECHIPA OLIMPICĂ • REGRETELE SÎNT PREA TIRZII...

• NOUL SELECȚIONER BULGAR a fost numit recent, de către forul de specialitate din Sofia. E.G. Mladenov care, pînă acum, a funcționat în cadrul corpului tehnic federal. So țile că predecesorul său, Spasov, n-a mai funcționat după eliminarea echipei olimpice din preliminarii, iar numai pentru întîlnirea cu Italia a funcționat Ormandiev, cunoscutul fost internațional. Așa că reprezentativa A se afla fără director tehnic. Noul său responsabil s-a impus prin ceea ce a realizat cu Herce Stara Zagora, o formație cu un lot destul de modest, pe care a adus-o pe locul trei al recent încheiatului campionat. Mladenov a urmat mai multe cursuri de perfecționare, printre care și pe cel al federației ungare. De notat că el a lucrat și ca redactor sportiv, fiind ani în șir comentator al ziarului „Naroden sport” din Sofia. Iată, deci, un nou Saldanha (Brazilia) sau Hoffer (Ungaria), ziarist sportiv care au condus și selecțiile A ale țării lor respective...

• TOMMY LAWTON, COLUNA... Telegrama de zilele trecute, cu vești așa de impresionante privind al fotbalului englez și mondial, Tommy Lawton — ajuns pe banca acuzării, pentru furturi — sînt urmate, iată, de altele, la fel de deplorable privind-l pe un fost jucător nu mai puțin faimos, pe Coluna. Fostul căpitan al reprezentativei Portugaliei și al lui Benfica a ajuns în săpă de lemn. Existența familiei lui a devenit nesigură, în urma pierderii oricăror mijloace de întreținere. O încercare de a se lansa ca antrenor, la o echipă de Divizia C, a eșuat și ea. Și, iată, se deschid liste de subscripții, de către Benfica, spre a-l ajuta să-și fiind zilele, pe Coluna și familia lui. Finaluri destul de dese în fotbalul profesionist, finaluri revelatoare asupra mentalității din acest fotbal, unde omul trece drept o simplă marfă!

• DUPĂ 210 MINUTE, 4-1! Peripețiile finalei „Cupei Cehoslovaciei” au întrecut tot ce s-a petrecut, în această materie, în precedentele ediții. Au ajuns în dubla confruntare decisivă Sparta Praga și Slovan Bratislava. În primul joc, la Bratislava, 1-0 pentru Slovan. Meciul retur, plin de suspensuri și dramatism; după o repriză albă, în a doua s-au marcat cinci goluri! Deci, după 90 de minute, 3-2 pentru Sparta și obligativitatea disputării prelungirilor. Nici ele n-au adus decizia; fiecare echipă a mai înscris câte un gol, scorul celor 120 de minute fiind deci, 4-3 pentru Sparta și cel general, pe ambele finale, 4-4. S-a recurs atunci la executarea penalturilor și, în fine, Sparta s-a desprins transformînd patru față de numai două fructificate de jucătorii lui Slovan. E-moții, nu glumă, pentru jucătorii, antrenorii și — mai cu seamă — suporterii celor două echipe...

cut, în această materie, în precedentele ediții. Au ajuns în dubla confruntare decisivă Sparta Praga și Slovan Bratislava. În primul joc, la Bratislava, 1-0 pentru Slovan. Meciul retur, plin de suspensuri și dramatism; după o repriză albă, în a doua s-au marcat cinci goluri! Deci, după 90 de minute, 3-2 pentru Sparta și obligativitatea disputării prelungirilor. Nici ele n-au adus decizia; fiecare echipă a mai înscris câte un gol, scorul celor 120 de minute fiind deci, 4-3 pentru Sparta și cel general, pe ambele finale, 4-4. S-a recurs atunci la executarea penalturilor și, în fine, Sparta s-a desprins transformînd patru față de numai două fructificate de jucătorii lui Slovan. E-moții, nu glumă, pentru jucătorii, antrenorii și — mai cu seamă — suporterii celor două echipe...

• ANTRENORI SOVIEȚICI LA CURSURI PESTE HOTARE. În urmă cu câteva zile, conducerea federației unionale a luat o serie de importante măsuri. Mai întîi, s-a decis readucerea în lotul olimpic a internaționalului Hurilava, suspendat pentru abateri de la viața sportivă (consum de băuturi alcoolice); aceeași măsură a fost aplicată și în privința altor trei internaționali. Banisevski, Abramov și Oniscenko. O hotărîre de o deosebită însemnătate o constituie aceea privind masiva trimitere la cursuri de perfecționare peste hotare, în mai toate țările europene și în America de Sud, a antrenorilor din primele categorii de calificare. Această, pentru a se asigura cunoașterea metodelor și mijloacelor de antrenament din toate marile școli de fotbal. Primii antrenori urmează să plece la cluburi și cursuri din Ungaria, Anglia, Italia, R. F. a Germaniei, Iugoslavia, Olanda, Brazilia și Uruguay. Se prevede că, în doi ani, absolut toți antrenorii echipelor din prima divizie să fi efectuat cel puțin un stagiul de informare și perfecționare.

• ALF RAMSEY NU IARȚĂ! Comisia de disciplină a federației s-a solidarizat în unanimitate cu sir Alf Ramsey, propunînd integral sancțiunile cerute de directorul echipei naționale împotriva

a doi tineri jucători, Hudson (Chelsea) și Todd (Derby) care au refuzat să se prezinte la convocarea selecției Angliei (pînă la 23 de ani). Doi ani

Caricatură apărută în „Daily Mail”, relativă la suspendarea lui HUDSON pe doi ani.

„SCUMPULE, îi spune soția sa, NU E SIMPATIC DIN PARTEA LUI SIR ALF CĂ ȚI-A ACORDAT... DOI ANI LA DISPOZIȚIE CA SĂ TERMINAM ZUGRAVIREA CASEI?” (Aluzie la faptul că HUDSON a motivat neprezentarea la lotul de tineret englez prin aceea că își... zugrăvea apartamentul. În realitate, el pleca la mare...)

suspendare din orice activitate internațională (club sau echipă națională) — acesta este verdictul. Cei doi indisdisciplinați sînt disperați și se vîdă peste tot de mama focului. Dar nu există speranță să se revină asupra sancțiunilor pe care Ramsey, le dorește exemplare, și are toată dreptatea!

Note

RUNDA DE LA „HOTEL LE MERIDIEN”

Exact de astăzi într-o săptămînă, la ora 9.30 dimineața, sir Stanley Rous se va ridica din fotoliul prezidențial așezat la masa principală a sălii de recepții din vechiul hotel „Le Meridien” din Paris, spre a pronunța alocuțiunea de deschidere a Congresului ordinar F.I.F.A. În fapt, venerabilul conducător al organismului suprem al fotbalului va deschide prima rundă a unui duel care îl privește direct — cursa pentru locul din fruntea acestui organism.

Dacă fotbalul comportă o sumedenie de tactici în teren, el bine iată, el pretinde cele mai diverse scheme, aplicate de data aceasta nu pe gazon, ci în culisele reînnuilor care se vor succeda pînă la aceea sosită să ia decizia: Congresul extraordinar F.I.F.A. de la München, care va urma zilele finalei C.M. 1974. Dar, pînă atunci, cîte tratative (mai mult sau mai puțin publice), cîte intervenții (mai mult sau mai puțin oficiale), cîte calcule (mai mult sau mai puțin exacte...) vor pregăti runda cea mare!

Pălenjenigul de „operațiuni tactice” se țese în jurul celor doi mari candidați: Stanley Rous, care a comunicat de mult

și fără nici un echivoc, că nu renunță în nici un caz la candidatura sa, și Joao Havelange, tot așa de categoric în a-și menține și el aspirațiunile la fotoliul prezidențial. Runda de săptămîna viitoare poate aduce un început de clarificare a situației. În ce îl? Lucrînd cu recunoscuta sa diplomatie, cu tactul care l-a făcut celebru, mai mult decît pe un simplu englez, Stanley Rous a început o abilită operațiune pe linia marelui său rival, oficialul din Rio de Janeiro, pentru a se ajunge la un pact. Care e tactica actuală a lui prezident? Joao Havelange s-a renunțat la candidatura urmînd ca Stanley Rous să se autodemită, la jumătatea termenului pentru care va fi reales, deci după doi ani, în favoarea actualului prezident al Confederației de sporturi din Brazilia.

Se pare că „tactica Rous” se va realiza. Numai că, înfățișînd-o reuniunii Confederației sudamericane de fotbal, Joao Havelange s-a văzut sfătuit să nu-l dea curs și să continue calea dreaptă, netă, a menținerii candidaturii, mai cu seamă că și Congresul ordinar al CONCACAF (țările Americii Centrale și zonei Caraibilor) și-a anunțat totalul sprijin pentru oficialul brazilian.

Runda de la „Hotel Le Meridien” va vedea cu siguranță o contramanevră a lui Stanley Rous. Care? Zilele de după congres ne-o vor dezvălui!

...Erau zile ferice pentru dl. Leclerc. Iată-l, împreună cu primarul Marsillei, Gaston Defferre, jucînd minge, pe Parc des Princes, la finala (cîștigată) a Cupei Franței.

zilele de pînă acum să fie sub semnul întrebării. Bomba, adică demisia celui care a făcut ca acest club din sudul Franței să ajungă în vârful piramidei: Marcel Leclerc.

Olympique Marseille înțeapă în prima divizie franceză încă din anul debutului acesteia — adică 1932 — 1933; a cîștigat de patru ori campionatul și de opt ori Cupa, dar după toate aceste succese căzușe într-un total anonim. În 1964 — 1965 un punct cucerit în plus față de echipa de pe locul 15 o salvează de la retrogradare și din Divizia B. Totul ducea spre faliment. În această situație este chemat la conducere un

ultimii ani. Totodată, și președintele Leclerc încearcă, prin poziția cucerită de echipa sa, să comande în fotbalul francez, chiar dacă întrebuintează metode condamnabile. De pildă, își permite să racoleze încă din timpul campionatului 1970-1971 pe Carnus și Bosquier de la St. Etienne, ceea ce sfîrșește o primă furună în fotbalul francez; anul acesta, după ce periclitează alcătuirea echipei naționale a Franței permițînd doar lui Carnus să facă deplasarea în Brazilia, la „Cupa Independenței” din cel șase inițial selecționat (Carnus, Bosquier, Novi, Bonnet, Gress, Coucou), încearcă să intervină în tratativele pe care Nîmes le ducea cu un jucător străin, în dorința de a-l legitima pentru Marselle etc. Totul a explodat la Ajaccio, în Corsica, unde a avut loc ședința grupării cluburilor profesioniștii și unde Leclerc, prin ideile pe care a căutat să le propage, s-a ridicat împotriva federației franceze. Nici una din propunerile lui nefind acceptată, Leclerc a fost pus în minoritate și încă de pe atunci gîndul lui se îndrepta spre demisie.

...Marți, 18 iulie. Ora 19. M. Leclerc este încă președinte al lui Ol. Marselle. Pentru ora 23 este anunțată

continua să existe”. Timp de 60 de minute confruntările dintre președinte și ceilalți 13 membri ai comitetului au fost violente, injuriile și chiar amenințările s-au făcut auzite de o parte și de alta. La ora 9, federația este anunțată că M. Leclerc nu mai poate angaja în nici un fel echipa campioană și, puțin mai tîrziu, primarul orașului, Gaston Defferre este pus la curent cu situația din sinul clubului. Leclerc, conform înțelegerii cu ceilalți membri ai comitetului, nu anunță încă demisia sa. Și totuși, la ora 17, René Galian, care va fi noul președinte, reunește jucătorii, le anunță noutatea. Nici unul dintre ei nu are aerul că chestiunea îl pasionează profund și nici unul nu va rămîne pînă la ora 19.20 să aștepte rezultatul noii ședințe a comitetului-director. Într-adevăr, la 19.20, așa cum se anunțase, un reprezentant al clubului citește ziaristilor un comunicat anunțînd demisia lui Marcel Leclerc, arătîndu-se însă, meritele d-a fi luat în mîinile sale, cu șapte ani în urmă un club într-o situație foarte dificilă și de a fi făcut din el primul club francez de fotbal, „o locomotivă” pentru întregul soccer din Franța. Noul președinte va fi René Galian, fost profesionist la O.M. între 1943-1943 și apoi la Marselle II între 1948-1950.

...Joi 20 iulie, ora 13. M. Leclerc, în direct de la Marsilia, răspunde întrebărilor televiziunii franceze. În aceeași zi, la ora 18.30, primarul Marsillei, G. Defferre, are o întrevvedere cu noul președinte căruia îi declară: „Ceea ce mă interesează pentru moment este ca Olympique Marseille să rămînă un mare club și să cîștige din nou campionatul și Cupa...”

Intr-un fel, apele s-au liniștit. Dar inspectorii ai Ministerului de Finanțe din Franța verifică în clipa de față, cu amănunțime, „gestiunea Leclerc” de la Olympique Marseille, gestiune despre care se spune că ascunde multe „necunoscuturi”.

Aceasta a fost istoria mării și decadenței unui președinte

ISTORIA MĂRII ȘI DECADENȚEI LUI MARCEL LECLERC

DIN CULISELE ȘI FRĂMÎNTĂRILE SOCCERULUI PROFESIONIST

Nori negri și gri se adună deasupra lui Olympique Marseille tocmai în anul în care se părea că clubul își trăiește apogeul: cucurînd și campionatul și cupa a devenit cea mai puternică grupare profesionistă din Franța. Tocmai atunci cînd se spera la o dezvoltare și mai mare a clubului, la o comportare onorantă în „Cupa campionilor europeni”, a intervenit „bomba” care face ca toate supo-

ținăr: Marcel Leclerc. Venirea lui în fruntea clubului aduce un vînt proaspăt în vechiul sediu de la „Stade-velodrom”. Chiar din acel an, Leclerc începe reînnoirea efectivului și, la sfîrșitul sezonului 1965-66, echipa se clasează pe locul al doilea în B și promovează în primul campionat al Franței. De atunci, înecul cu înecul, echipa din Marsilia urcă spre fruntea fotbalului francez pe care l-a și dominat în

o ședință de mare importanță, în care subiectul va fi: existența sau nu a echipei profesioniștii Olympique Marseille. La ora 24 ședința nu încapuse.

...Miercuri, ora 3.15 dimineața. Unul din conducătorii echipei, anunțat reprezentanților presei, adică doar trimisului lui A.F.P., fidel la post în timp ce toți confrății săi erau în pat, că „Olympique Marseille va

FEDERAȚIA ALBANEZĂ ÎN AL 40-lea AN DE EXISTENȚĂ

Fotbalul albanez — o apariție relativ recentă în arena internațională. Însăși federația care-l călăuzește, ca for tehnic afiliat la FIFA și UEFA, este destul de tânără (40 de ani de existență) în raport cu celelalte de pe continentul nostru. A luat ființă în anul 1932 și treptat a ajuns ca astăzi, la aproape 2 milioane de locuitori cit are Albania, să dispună de peste 16 000 de fotbaliști legitimați la aproape 1200 de cluburi.

De altfel, ca pretutindeni, fotbalul a cunoscut și cunoaște, alături de atletism, cea mai mare popularitate și este practicat în primul rând de tineret. Fiecare oraș-reședință de provincie are un stadion cu o capacitate de minimum 10 000 de locuri. La Tirana, de pildă, Stadionul național „Quemal Stafa” poate găzdui 24 000 de spectatori, iar cel al clubului Dinamo 20 200. La Vlora, stadionul are 15 000 de locuri, la Korçë 14 500, la Shkodra 11 000.

Activitatea fotbalistică oficială competițională, o asigură campionatul și Cupa, care se desfășoară după același sistem, devenit clasic în Europa. Sezonul începe în principiu la 15 septembrie, continuă până la 15 decembrie și se reia la 15 februarie pentru a fi încheiat la 30 iunie.

Campionatul se dispută după formula divizionară, într-o singură serie de 14 echipe. Până anul trecut, titlul ca și Cupa constituiau un fel de „monopol” al echipelor din Tirana, capitala țării, și se... împărțeau între Partizan, Dinamo și „17 Nendori”, cele trei frunze ale capitalei. În 1971-72, însă, titlul a revenit — pentru prima dată, u-

DOCUMENTAR

nei echipe provinciale, Vllazija din Shkodra. Mai mult chiar, această formație a cucerit și Cupa, realizând o dublă performanță: aceea de a fi câștigat ambele trofee și a doua, ducându-le în provincie.

„Orice echipă din lume trebuie să se teamă atunci când joacă la Tirana” — a repetat în sezonul trecut Helmuth Schön, antrenorul reprezentativei vest-germane, după o victorie la limită (1-0) mult muncită. Schön, care gustase cu cițiva ani înainte amărăciunea unui eșec pe stadionul din Tirana, voia să atragă atenția asupra calităților fotbaliștilor albanezi: excelență pregătire fizică, tehnică individuală bună, aerobaj, viteză, combativitate. Ceea ce-i lipsește însă, o spune antrenorul federal Borici: „Slăbiciunea esențială este lipsa de eficacitate în trasul la poartă. N-avem oameni de gol. Dacă am fi avut, de pildă, un Fontaine (declarația a fost făcută unui ziarist francez), multe lucruri s-ar fi schimbat și echipa noastră ar fi jucat un rol mai important în competițiile europene”.

Fotbalul albanez are, însă, la activ, câteva performanțe bune: a cucerit Balcaniada în 1946, a făcut un rezultat de egalitate cu Irlanda de Nord, a învins, o dată, cu 1-0 echipa României la București, iar altădată a terminat la egalitate (1-1). Partizan Tirana a câștigat Cupa Balcanică inter-cluburi, „17 Nendori” a făcut 1-1 cu Ajax Amsterdam și a cedat doar cu 2-0 la Amsterdam. Rezultate care subliniază potențialul și care anunță posibile surprize, mai ales când jucătorii albanezi evoluează pe teren propriu. În preliminariile C.M. 1974 selecționata Albaniei face parte din grupa noastră, alături de Finlanda și R.D. Germană. Cu ea, de altfel, reprezentativa României se va întâlni la 29 octombrie la București, în timp ce echipele de tineret se vor confrunta la Tirana în preliminariile campionatului european. Prilejuri de a aprecia mai bine fotbalul albanez, după partidele din preliminariile turneului olimpic...

IN CAMPIONATUL R. D. GERMANE „TROFEUL SPORTIVITĂȚII” LA A X-a EDIȚIE

În sezonul 1971/72, „Cupa sportivității” a ajuns la a 10-a ediție în campionatul R. D. Germane și acestui eveniment îi consacră un interesant articol, publicat în „Buletinul F.I.F.A.”, confratele nostru Horst Friedmann, din comisia de presă a federației de specialitate din Berlin. Modul cum se efectuează punctajul nu se pare foarte complet și echitabil, iar acțiunea foarte utilă. Tocmai de aceea prezentăm spicuiri din regulamentul acestei întreceri care ajută substanțial la menținerea unei atmosfere de corectitudine pe teren.

Competiția corectitudinii se desfășoară sub patronajul federației, cu concursul permanent al presei (în special al ziarului de specialitate „Deutsche Sport-echo”) și al arbitrilor care conduc partidele campionatului primei divizii. De altfel, trofeul este oferit chiar de principalul ziar de sport din R. D. Germană, pe care l-am numit, El publică în fiecare săptămână, alături de clasamentul propriu-zis al campionatului, și clasamentul în competiția fair-play-ului. Se remarcă faptul că instituirea tro-

feului a fost determinată de numeroasele apeluri la acțiuni de întărire a disciplinei, a spiritului jocului, făcute de F.I.F.A. și U.E.F.A.

Clasamentul se efectuează atît prin punctele acordate sau scăzute comportării de ansamblu a echipei cit și prin cele date sau retrase, pentru abateri individuale, echipei din care face parte jucătorul sancționat sau avertizat. Astfel, cei trei arbitri acordă, la sfîrșitul meciului punctaje pentru comportarea de ansamblu pe baza următorului tabel: prezentare foarte bună +5 puncte; prezentare bună: +3 puncte; prezentare satisfăcătoare +1 punct; prezentare acceptabilă: 0 puncte; prezentare nesportivă: -3 puncte. În privința abaterilor individuale de la sportivitate, punctajul este acesta: avertisment verbal: -1 punct; avertisment cu arătarea cartonașului galben: -3 puncte; eliminare: -10 puncte.

Au'orul articolului subliniază că procentajul de sancționări a scăzut în mod constant de la instituirea trofeului F.I.F.A., și solicită ca inițiativa din R. D. Germană să fie urmată de cit mai multe federații naționale față de eficacitatea pe care a demonstrat-o.

Carnet extern

SUCCESE DE PRESTIGIU

Ce ne îndeamnă să dedicăm „carnetul” de astăzi fotbalului iugoslav? Multe și puternice fapte, devenite argumente pentru a intitula drept o „ofensivă a prestigiului iugoslav” sezonul care s-a terminat, în adevăr, în ultimele două luni, oficialii din țara vecină și prietenă au reputat o serie de succese remarcabile pe frontul vieții internaționale fotbalistice, succese care asigură perspective dintre cele mai favorabile pentru viitorii ani.

Ar fi cazul însă, înainte de a le prezenta, să amintim că un sezon care pentru echipa națională se desfășurase destul de nefavorabil, dacă ne gândim la eliminarea netă, categorică, din „Campionatul Europei”, a avut un final reconfortant prin obținerea celui loc trei la „Mini-cupa mondială”; o performanță prezentînd și importante satisfacții de ordin material, dacă amintim faptul că, în conformitate cu regulamentul mării întreceri organizată de Brazilia, formația-câștigătoare a medaliilor de bronz a primit drept cotă-parte frumoasă sumă de 180 000 de dolari.

Dar și altele sînt, cum vă spuneam, motivele care fac, realmente, din fotbalul iugoslav un fotbal în plină și viguroasă acțiune de impunere pe plan internațional. Comentariile colegilor noștri de la zărele din Belgrad și Zagreb apreciază că trioul din fruntea federației, compus din președintele Bajković, secretarul general al forului de specialitate, Stojković (fost șef al rubricii de sport a ziarului „Noutățile serii” din Belgrad) și selecționerul Boškov, a obținut succese de ordin organizatoric-compedițional cu totul remarcabile. Astfel, calendarul echipei A a căpătat completări prestigioase. În afara meciului cu Italia, de la 20 septembrie, de la Torino, s-a perfectat întâlnirea cu reprezentativa Angliei, pe Wembley, la 11 octombrie. Jocuri cu două dintre cele mai puternice reprezentative europene. Dar reușitele iugoslave nu se opresc aici. U.E.F.A. a acordat Belgradului organizarea finalei „Cupei campionilor europeni” și, la 31 mai, stadionul „Steaua roșie” va găzdui pentru prima oară un meci de o asemenea amploare. Tot organismul de conducere a fotbalului continental a dat asigurări formale federației iugoslave că îi va încredința și misiunea organizării turneului final al viitoarei ediții a Campionatului Europei care se va disputa — pentru prima oară — după formula de opt echipe.

Ne bucurăm pentru aceste succese, reprezentînd tot atîtea recunoașteri ale meritelor și locului fotbalului din Iugoslavia în ansamblul soccerului continental. Nu ne putem opri, în același timp, să ne exprimăm speranța ca ele să fie un stimulent și pentru alte federații, dintre care de ce am omite federația română?

Eftimie IONESCU

ÎN FOTBALUL ENGLEZ S-A LANSAT UN „S. O. S.”

Începutul sfîrșitului I. Hoeneß va inscrie în poarta lui Banks și reprezentativa R. F. a Germaniei își va lua o strălucită revanșă chiar pe Wembley

În iulie 1967 sir Stanley Rous, președintele F.I.F.A., aflat în vizită în România, ne spunea la o conferință de presă — mai mult în calitate de fost lider al soccerului insular — că sportul cu balonul rotund a trecut în Anglia prin prefaceri structurale în urma șocului produs de usturătoare înfrîngerii suferite în 1953 în fața celebrei echipe a Ungariei. „Am știut să trecem peste acea perioadă grea, de evidentă rănire în urmă a fotbalului englez față de bătrînul continent, cu calm și luciditate” — spunea pe atunci sir Stanley Rous. Ii și dădea mîna, întrucît succesul echipei celui-lalt sir, Alf Ramsey, la „World Cup '66” era încă foarte proaspăt.

Iată, însă, că acum, eșecul reprezentativei engleze la ultima ediție a campionatului european, nu demult încheiată cu victoria echipei R. F. a Germaniei — într-adevăr o campioană de necontestat gare și-a luat o strălucită revanșă asupra fostei campioane mondiale chiar pe Wembley — determină în rîndul specialiștilor insulari o nouă reevaluare a soccerului lor, nu de puține ori însoțită de iritare (manifestare a orgoliului rînit?). Cit despre soluții, acestea nu dovedesc prea adesea luciditatea invocată acum cinci ani de ilustrul președinte al F.I.F.A.

Avînd grijă să insereze articolele la adăpostul „opinilor personale”, revistele de specialitate „World Sports” și „World Soccer” lansează adevărate S.O.S.-uri, sub semnătura lui Derek Dougan, conducătorul asociației fotbaliștilor profesioniști englezi și a lui Eric Hatty, reputat comentator. Și în timp ce jucătorul Dougan parafrazează chiar semnalul de ajutor („Save Our Soccer”, adică „Salvați fotbalul nostru”), ziaris-

tul londonez pune o întrebare retorică în titlu: „Încotro, Anglie, de acum?” pentru a putea puncta în subtitlu: „Acum trebuie să fie clar pentru toți că Anglia trebuie s-o ia de la început, dar fără nici o iluzie asupra dificultăților pe care le avem în țară”.

Se vorbește, deci, de un început. Care a fost însă sfîrșitul? Iată-l după opinia lui, Eric Hatty: „Pe cînd Anglia dobindise un succes aparent prin sistemul 4-3-3, bazat pe ramura fotbaliștilor ce muncesc din greu în teren, acesta a determinat apariția unui sistem de joc similar la majoritatea cluburilor din prima divizie. Astfel, au apărut la mijlocul terenului cite un singur jucător din categoria măiestrie tehnică și abilitate, și doi care trudeau. Aci este perimetrul unde jocul nostru este cel mai slab. Toți jucătorii, de la portar pînă la extrema stîngă, au un rol în fotbalul constructiv, dar măiestria și capacitatea creatoare se vădesc cel mai bine la mijlocul terenului. Aci se pierde sau se cîștigă meciul, pentru că dacă atacul nu este servit cu mingi utile, echipa nu are nici o șansă de izbîndă”. Și ca replică, în completare, vine corespondența din R.F.G. a lui Arthur Rotmil, din același număr al revistei „World Soccer” (august) care precizează atu-urile campioanei Europei: „Echipa vest-germană este departe de a copia stilul englez de joc bazat pe viteză, rezistență și angajament fizic. Jucătorii vest-germani au învățat că durul atac prin depozitare și capacitatea de a alerga non-stop 90 de minute nu este azi suficient pentru a dobindi cele mai prețioase trofee. Ca și Ajax, de pildă, ei au adăugat tradiționalei pregătiri fizice tehnica individuală și o superbă coeziune bazată pe o inteligență desfășurare tactică”. Adică ceea ce sublinia și Eric Hatty: soccerul englez trebuie s-o ia de la început!

Soluția pe care o oferă Alan Hubbard, editorul revistei „World Sports” — alchimia unei reprezentative a Marii Britanii pentru competițiile internaționale de anvergură — deși de inspirație „comunitară” la modă (Anglia a intrat nu demult în Piața Comună) nu se bucură de largă audiență. Este greu de presupus că forurile diriguitoare ale fotbalului irlandez, scoțian sau galez vor accepta sacrificarea echipelor reprezentative ale țărilor lor numai pentru a salva fotbalul englez din actualele dificultăți. De altfel, ministrul englez al sportului, Eldon Griffiths, a respins cererea de a se discuta o asemenea problemă. O soluție, deci, departe de luciditate, departe de ceea ce pînă și sir Alf Ramsey a trebuit să recunoască acum: „Se pare că am uitat faptul că fotbalul se joacă și dincolo de Regatul Unit”...

Paul SLAVESCU

PRONOSPORT

Iată pronosticurile noastre la concursul nr. 39, din 20 august 1972:

1. U.T.A. — F.C. Arges	1
2. „U” Craiova — Rapid	1
3. Farul — C.F.R. Cluj	1
4. Petrolul — Dinamo	1 x 2
5. C.S.M. Reșița — Să. roșu	1 x 2
6. „U” Cluj — Jiul	1
7. Steaua — A.S.A. Tg. M.	1
8. Sportul stud. — Sport Club	1 x
9. C.S. Tîrgoviște — „Poli” Iași	1 x
10. Delta — Progresul Br.	1
11. Gloria Buzău — Mezeul Buc.	1 x
12. Metrom — Corvinul	1
13. Minerul Anina — F.C. Bihor	x

Acest simpatic bătrinel, August Malmgren, fermier dintr-o localitate din jurul Stockholmului, este antrenorul unei echipe unice în lume. Echipa se numește „F. C. Malmgren”, iar onorabilul August, la cei 68 de ani ai lui, este președinte, secretar și casier al clubului. Toți membrii echipei de fotbal, componentă a campionatului zonal respectiv, poartă numele de Malmgren și... sînt fiii fermierului. Vîrsta lor variază între 19 și 39 de ani. De curînd a fost primit în formație și un nepot — Svören — în vîrstă de 13 ani.

Visul lui Malmgren este să găsească un alt bătrinel, tot atît de practic și pasionat fotbalist ca și dînsul, spre a putea să-și confrunte echipele.

RĂZBUNARE...

Nu de mult, la un depozit de țesături aparținînd unei mari întreprinderi din Wattenscheid, aproape de Bochum (R.F.G.), a izbucnit un incendiu soldat cu mari pagube. În urma anchetei întreprinse, poliția a stabilit că focul a fost pus de un... suporter al echipei regionale „Wattenscheid 09”. Furios că echipa sa a fost învinsă în campionat, n-a găsit alt mijloc să se răzbune decît... să dea foc depozitului de țesături unde lucrau cîțiva dintre jucătorii echipei favorite.

NOUL ANTRENOR

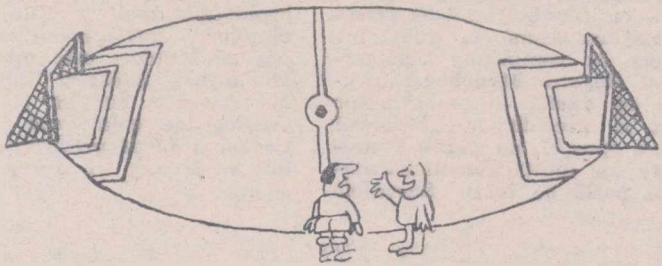
Primit cu destulă neîncredere, fiindcă era unul dintre cei mai tineri antrenori din istoria lui Santos, Pepe, — fostul jucător al celebrului club — a debutat cu rezultate și comportări remarcabile. Celebru pentru șuturile lui (era considerat fotbalistul cu cel mai puternic șut din întreaga istorie a fotbalului din Brazilia), Pepe a transmis parcă echipei ceva din specialitatea sa: linia de atac a lui Santos trage, acum, la poartă cu o frecvență și o forță pe care nu prea le arăta pînă la venirea fostului coechipier al lui Pele.

IN PAS CU MODA

Fotbalul feminin a creat destule probleme încă de la apariție. Acum se pune foarte serios chestiunea echipamentului, care, după părerea multora — și a creatorilor de modă mai ales — trebuie să fie diferentiat de cel al echipelor masculine. Iată un prim model de echipament. Chiar dacă nu are nimic tradițional fotbalistic în esența sa, semănînd mai mult cu un echipament nautic, trebuie să recunoaștem că e frumos...

UMOR • UMOR • UMOR

— Pînă cînd vom face rost de niște extreme ca lumea, propun să jucăm pe terenul ăsta!

— Ca jucător nu face doi bani, dar în tehnică e nemaipomenit...

extern MAGAZIN extern

DOI ADVERSARI — ACEEAȘI SARCINĂ...

Un fotoreporter iugoslav, Mihailovici, s-a amuzat, ca să spunem așa, urmărind cu obiectivul pe aceeași doi jucători în două meciuri. Este vorba de Boșkovici — fundaș dreapta la echipa Haiduk Split (nr. 2) — și Geaici — extremă stînga la Steaua roșie Belgrad (nr. 11). Partidele au fost Haiduk — Steaua roșie 1—0 și Steaua roșie — Haiduk 0—0 din sezonul recent încheiat. Cele două fotografii realizate (pe care le reproducem) îi înfățișează pe cei doi jucători unul lingă altul, mai bine zis pe Boșkovici în rol de „jandarm” al lui Geaici, pentru că sarcina lui a fost să-l păzească strict pe Geaici ca să nu marcheze. Imaginile sînt concludente în această privință pentru că ele arată că Boșkovici și-a respectat sarcina în ambele partide; mai mult, ele „spun” și ce a făcut Boșkovici...

VIZITA FRIZERULUI

Intr-o dimineață, înainte de începerea antrenamentului, directorul tehnic al clubului englez Fulham, Alec Stock, a spus jucătorilor săi: „Astăzi vom avea o vizită foarte utilă!” Peste puțin timp și-a făcut apariția la cabine un frizer, înarmat cu toate cele trebuitoare spre a reduce exagerata podoabă capilară a majorității fotbalistilor lui Fulham. „Vreau să fiți, înainte de orice, atleți arătoși” le-a amintit Stock elevilor săi; și de la cel mai tînăr pînă la cel mai celebru, noul sosit Alan Mullery (fost la Tottenham), fiecare a trecut pe sub foarfecile urmașului lui Figaro, care le-a făcut o necesară retușare a frezei, astfel ca fiecare să poată lovi cum trebuie

balonul, iar privirea să nu-i fie stînjinită de pletele deranjate de apriga luptă pentru minge.

„DUBLURA” LUI MAYER

Bayern München l-a transferat pe internaționalul iugoslav Skorici, care a jucat în trecut sezon la V.f.B. Stuttgart. În vîrstă de 29 de ani, fostul portar al lui Ljubljana și al echipei reprezentative, a devenit, astfel, rezerva lui Mayer titularul postului la clubul din München și în selecționata vest-germană. Conducerea campioanei a luat această măsură deoarece în campionatul 1971-72, cînd Mayer s-a rănit și a fost indisponibil o bucată de vreme, echipa a pierdut puncte prețioase, care erau gata s-o coste titlul, fiindcă în lot nu se găsea un portar de clasa titularului.

• Geaici a semnat un nou contract cu clubul Steaua roșie Belgrad, contract cu o valabilitate de doi ani.

• Bob Vierl, transferat la hotărîrea lui Helenio Herrera de la A. S. Roma la Bologna, a declarat la sosirea în noul său club: „Abia aștept momentul cu echipa „magulut”. Vreau să-i demonstrez cit s-a înșelat în privința mea!”

• Dintre recordurile (fiindcă sînt destule...) lui Ajax Amsterdam: echipa antrenată de Ștefan Covaci n-a mai pierdut un meci de șase luni!

• Reîntors din Peru, unde contractul său cu federația de specialitate a fost întrerupt (prin acordul ambelor părți), Lajos Baroti, cunoscutul antrenor maghiar, va prelua după toate probabilitățile direcția tehnică a clubului Vasas Budapesta.

• „Veteranii” care dau ultimele asalturi performanței: Haller (Juventus), Schnellinger (Milan) și Suarez (Sampdoria) au anunțat că vor mai juca încă un campionat cu echipele lor italiene, după care au intenția să se dedice carierei de antrenor. Dar să vă comunicăm și vîrsta lor: Haller 34, Schnellinger 33 și Suarez 37 de ani.

• Fiindcă am amintit de retrageri, doi dintre cei mai cunoscuți internaționali ai Ungariei au anunțat ieșirea din competiție încă în această toamnă.

• e vorba de Meszoly (31 de ani, 61 prezențe în echipa națională) și Farkas (30 de ani, 33 selecționări), amîndoi jucători ai lui Vasas Budapesta.

• Vogts, declarat cel mai bun atlet al fotbalului vest-german în sezonul trecut, grav accidentat în meciul-retur din C.C.E., Bo-

• Nouă jucători ai lui Tottenham, și dintre cei mai buni (convingeți-vă, citindu-le numele: Jennings, Chivers, England, Beal, Perryman, Gilzean, Kinneer, Knowles, Collins) s-au aflat într-un grav conflict cu conducerea clubului, conflict aplanat în ultimul moment. Înainte ca prezența celor nouă în campionat să nu fie compromisă, ceea ce ar fi dus cunoscutul club englez printre candidații la retrogradare.

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane 11.10.05 (centrală),
12.95.96

Prezentarea artistică: Liviu BOBOCEA
Prezentarea grafică: Alexandru MUSCA

PSIHOLOGIA

SALVEAZĂ O FINALĂ

Iată-l pe fericitul căpitan al echipei „Haiduk Split”, HOLZER, saluînd publicul belgrădean cu „Cupa Iugoslaviei” în mîini, imediat după ce echipa sa a intrat în posesia ei, învingînd cu 2—1 pe Dinamo Zagreb.

Această victorie, total neașteptată, are în culisele ei o poveste interesantă. În ultimele meciuri ale campionatului din Iugoslavia, Haiduk suferise o grea înfrîngere pe teren propriu din partea echipei Dinamo Zagreb, cu scorul de 1—5, după care au urmat alte cîteva eșecuri. Nimeni nu mai credea în șansele lui Haiduk, nici chiar propriii jucători. S-a făcut atunci apel la un specialist în psihologie, prof. Peter Ratkevici, care în cîteva ședințe a știut să găsească drumul cel bun.

BUCURIA DE COPIL A UNEI VEDETE...

Cel mai bun jucător din Europa și una din marile vedete ale fotbalului mondial, Johan Cruyff, rămîne înainte de orice un mare pasionat al sportului său, un mare îndrăgostit de minge. La antrenament el se amuza în fel și chip cu balonul și-și redescoperă bucuriile copilăriei.

„AM AJUNS LA NIVELUL OPTIM ...DAR ÎL VOM PUTEA MENȚINE PÎNĂ ÎN 1974?”

INTERVIU CU GERD MULLER

O mică stațiune maritimă italiană pe țărmul Adriaticii: Gatteo a Mare. Printre vilegiaturistii săi din această vară, s-a numărat o mare vedetă a fotbalului, Gerd Müller. Dar Müller este, de fapt, o „antivedetă” căci îi displace anturajul zgromotos și sufoant al admiratorilor. Iată de ce a ales pentru vacanța sa o plajă discretă, aproape anonimă. Totuși, el a fost reperat de ziariști și nu a putut evita postura de intervievat. Redăm câteva fragmente din discuția susținută cu un redactor al ziarului „Corriere dello Sport”:

— Speram să vă numărați printre viitorii campioni ai lumii?

— E greu de spus. În fotbal pot interveni, într-un timp foarte scurt, schimbări mari. N-ai văzut reprezentativa noastră? Ea a fost totdeauna o echipă bună dar abia acum a ajuns la nivelul optim. În 1974 nu știu dacă vom mai da același rezultat. Dacă ne vom putea menține, atunci nu cred că vom putea fi învinși de vreo altă echipă.

— Nici chiar de Brazilia?

— Nici. Lipsită de aportul lui Pele și fără a mai avea avantajele climatice sau ale fusului orar, formația Braziliei nu mai poate repeta performanța din Mexic. Englezii sunt cei ce ne-au dat și ne vor da griji. Din punct de vedere al pregătirii fizice, ei au fost totdeauna la același nivel cu noi.

— Care este explicația bunei comportări a echipei vest-germane în ultima vreme?

— Un antrenament continuu și foarte riguros. Noi facem, în medie, două ore pe zi antrenament; condiție fizică, exerciții individuale cu mingea și scurte jocuri de antrenament. Foarte

des fac și acasă un scurt program de exerciții speciale. Tactică? Noi căutăm să ne impunem jocul în fața adversarilor. Știm că e un joc mai puțin spectaculos dar, în orice caz, este mai eficient decât cel al brazilienilor, de exemplu. Pe noi ne interesează, în primul rând, o foarte bună pregătire fizică și tehnică.

— Cum ați caracteriza actuala formație vest-germană?

— E o echipă mobilă, rapidă, laborioasă. Și eu m-am adaptat acestor caracteristici. Înainte jucam mai în față. Așteptam mingea și trăgeam la poartă. Acum, însă, particip și eu mai mult la jocul echipei. Plec de la jumătatea terenului și mă apropiu de poartă cu pase scurte și reperi. Este o cerință a fotbalului modern.

A 5-a EDIȚIE A BALCANIADEI PENTRU TINERET

La Izmir s-au desfășurat, de la 9 august, jocurile celei de a V-a ediții a Balcaniadei pentru reprezentativele de tineret. Cele două grupe de câte trei echipe (Turcia — România — Albania și Iugoslavia — Grecia — Bulgaria) au fost cistigate de Turcia și Iugoslavia, în timp ce Albania și Bulgaria au ocupat locurile 2, iar România („U” Cluj — tineret) și Grecia locurile 3 din cele două serii. Rezultate: Bulgaria 2—0, Iugoslavia 2—0, Iugoslavia — Grecia 0—0 și Albania — România 1—0.

Rezultatele obținute de echipa de tineret a Universității Cluj sînt onorabile. În orice caz nu mai slabe decât cele obținute în edițiile precedente de selecțiile naționale prezentate de noi. Apreciem că reușită experiența, dacă nu prin rezultate, cel puțin prin posibilitatea dată unor jucători tineri de a se obișnui cu atmosfera competițională internațională, de a se roda în compania unor adversari care au aliniat veritabile reprezentative cu jucători cu stagii în campionate divizionare A. Desigur că nu-i o soluție acest experiment, dar nu au existat condiții pentru selecționarea unei echipe naționale de tineret care să prezinte cu adevărat garanții pentru o comportare superioară, pe de o parte, iar pe de altă parte, perioada de disputare a Balcaniadei a coincis cu intervalul în care divizionarele A se găseau în preajma încheierii noului campionat.

Pînă la încheierea ediției nu ne-au parvenit rezultatele meciurilor finale Iugoslavia — Turcia (pentru locul 1), Albania — Bulgaria (pentru locul 3) și România („U” Cluj) — Grecia (locul 5).

SELECȚIONATA OLIMPICĂ A GHANEI ȚINTEȘTE CALIFICAREA ÎN SEMIFINALELE DE LA MÜNCHEN

De câteva zile, selecționata de fotbal a Ghanei, participantă la turneul final olimpic, este musafira țării noastre. Scopul acestei vizite — așa după cum ne-a declarat conducătorul delegației și președintele federației de fotbal din Ghana, lt. col. George Boakye — este pregătirea de ansamblu, într-o ultimă etapă a activității preolimpice și realizarea unui util schimb de experiență cu fotbalul românesc. Sportivii africani, sosiți la sfîrșitul săptămînii trecute în București, vor rămîne la noi pînă în ziua de 22 august cînd urmează a părăsi țara cu destinația München.

Alte amănunte, referitoare la structura, programul și perspectivele competiționale ale lotului antrenat de C. K. Gyamfi — același care a condus și selecționata Africii în „Mini-cupa mondială” desfășurată recent în Brazilia — le-am desprins dintr-o scurtă convorbire cu acesta, prin intermediul unei mai vechi cunoștințe ghaneze, Al Hassan, proaspăt absolvent al I.E.F.S.-ului.

La prima noastră întrebare, în legătură cu componența lotului, antrenorul Gyamfi ne-a furnizat următoarele date:

— Am deplasat în România un număr de 19 jucători, selecționați dintre cei mai valoroși și cei mai în formă fotbaliști care activează în prezent, în cadrul celor 12 formații ale primei noastre divizii. Principalele caracteristici ale lotului pe care-l antrenez sînt: tehnicitatea ridicată, tinerețea (media de vîrstă 1 25 de ani) și marea dorință de afirmare. Iată, de altfel, și numele celor în care ne-am pus speranțele unei comportări de prestigiu la Olimpiadă: John Derchie, Essel Measah, Lante France, — portari; Oliver Acquah, Akwetey Armah, Edward Boye, John Eshun — fundași; Alex Mingle, Clifford Odame, Joseph Ghaty, Sunday Ibrahim — mijlocași; Osei Kofi,

Albert Essuwang, Joseph Saw, Peter Lawpley, Yaw Saw, Kwasi Gwusu, Abukari Gariba, Malik Tabir. Înaintași. Dintre aceștia îl menționăm pe Sunday Ibrahim, care deține titlul de cel mai bun fotbalist al Africii pe anul 1971 și faptul că acesta, împreună cu alți doi jucători din formația de bază, Malik Tabir și Oliver Acquah, au făcut parte din selecționata care a reprezentat continentul african la „Mini-cupa mondială” din Brazilia. Și încă un amănunt, nu lipsit de interes. Jucătorul Osei Kofi, în vîrstă de 29 de ani, este singurul component al lotului care a jucat la Olimpiada de la Tokio, din 1964, împotriva României, în meciul cistigat de români cu 4—2.

— Ce v-ați propus să realizați în timpul celor 12 zile de ședere în țara noastră?

— În afara celor trei meciuri de verificare (cu C.S. Tirgoviște, Petrolul Ploiești și S.N. Oltenița) programul nostru a fost completat cu un număr de 7—8 sedințe de antrenament, cu conținut tehnico-tactic și de menținere a capacității fizice la nivelul solicitărilor specifice competiției. În rest, o dihnă activă, constînd din vizitarea Bucureștiului și a împrejurimilor sale și în final vizionarea meciurilor oficiale din cuplajul etapei inaugurale a campionatului div. divizionar.

— La München faceți parte dintr-o serie foarte grea, în care veți avea de înfruntat adversari redutabili, ca formațiile Poloniei, R.D. Germane și Columbiei. Ce sperați să realizați?

— În primul rînd, să ne clasăm pe unul din primele două locuri ale seriei. Acest lucru este posibil și cred că-l vom realiza. Mai departe, speranțele noastre se îndreaptă spre o calificare în semifinalele Olimpiadei, obiectiv pe care ne propunem să-l atingem și în vederea căruia ne-am pregătit pînă acum cu toată atenția și conștiinciozitatea.

Mihai IONESCU

AJAX AMSTERDAM, ÎN FAȚA NOULUI SEZON

La Amsterdam a avut loc recent o conferință de presă, în cadrul căreia antrenorul Ștefan Covaci a răspuns întrebărilor, concentrate asupra viitorului sezon al echipei pe care o conduce tehnic. „Nu cred în reeditarea triplului succes — „Cupa campionilor europeni”, campionatul și cupa — a declarat el. Nici o echipă din lume n-ar putea realiza o asemenea performanță și, dacă ar face-o, ar fi vorba de o pură întîmplare. Îmi dau perfect de bine seama că adversarii vor fi cu siguranță mai puternici în noua stagiune sportivă. Ei au constatat carentele jocului lor și le-au remediat. Misiunea noastră în sezonul 1972/1973 va fi extrem de grea”.

Mai departe, Ștefan Covaci a arătat că victoriile lui Ajax în înfrîngerile cu formația franceză Nice, cu cea belgiană St. Trond și, mai cu seamă, în dubla înfrîngere cu campioana vest-germană Bayern München, dovedesc că există un multumitor start al pregătirilor. „Jucătorii mei, a spus el, au pornit la pregătire cu multă conștiinciozitate și poftă de lucru. Succesele

din primăvară nu le-au alterat cu nimic ambiția”. Întrebat asupra semnificației proporției scorului de la München, din prima partidă cu Bayern, Covaci a răspuns că el nu trebuie considerat ca fiind diferența de valoare dintre cele două formații. În viața oricărei echipe pot interveni accidente, momente de „lapsus” care în nici un caz nu reprezintă o concluzie generală asupra potențialului lor.

În sfîrșit, la subiectul „achi-ziții”, antrenorul român, care a realizat cea mai înaltă performanță cu Ajax, din întreaga existență a clubului din Amsterdam, a precizat că Jan Mulders, internaționalul olandez — revenit în iulie acasă, în rîndurile formației campioană, după ce a activat o vreme la Anderlecht Bruxelles — s-a dovedit rapid adaptabil jocului și cerințelor antrenamentului. Se știe că Mulders este un caracter dificil, adeseori indisciplinat; asupra acestor presupuse greutăți de colaborare cu el, Covaci a făcut precizarea că totul a decurs în ordine pînă acum.

ACTUALITĂȚI

● La 30 august Steagul roșu Brașov va susține la Izmir returul partidei cu Göztepe din cadrul Cupei Balcanice. Lotul jucătorilor brașoveni va părăsi țara la 28 august.

● Levski Spartak Sofia, adversara Universității Cluj din Cupa U.E.F.A., va susține două

meciuri amicale în R. D. Germană, cu Dynamo Berlin și Wismut Aue.

● Real Madrid a perfectat două jocuri amicale în Iugoslavia: cu Steaua roșie Belgrad și Sarajevo. Meciurile au loc săptămîna aceasta.

● MASURI DE SECURITATE PE STADIOANE. Începerea sezonului vine și cu ferme acțiuni împiedicarea actelor de ne-sportivitate și dezordine pe stadioane. Recent, federația olandeză a anunțat că vînzarea de băuturi răcoritoare în ambalaje de sticlă sau metal este interzisă pe toate stadioanele, indiferent de categoria competițională a clubului-proprietar. Simpla constatare de către delegații federației a vînzării de băuturi răcoritoare în asemenea ambalaje va duce la suspendarea automată pe minimum trei luni a respectivului stadion. O hotărîre similară a luat și federația iugoslavă precum și cea daneză.

● JAIR LA SANTOS. Luni seara s-a comunicat că Internaționalul Milano și F.C. Santos au ajuns la un acord în privința transferării lui Jair în formația celebrului Pele. Brazilianul fusese trecut de clubul din Milano pe lista disponibilităților și, deoarece nici un club nu se arătase dispus să-l transfere, la cererea lui Jair s-au

DIN FOTBALUL INTERNAȚIONAL

Început tratative cu cluburi din Brazilia. Un trimis al lui Internaționalul, Gerardo Sanella, a fost săptămîna trecută la Sao Paulo. Reîntors luni la Milano, el a comunicat perfectarea transferării. În acest mod, Jair își va încheia cariera în țara sa de origină, lucru pe care l-a dorit foarte mult. Nu este exclusă, de asemenea, plecarea altui fotbalist de origină braziliană, acasă. E vorba de Amarildo, care a evoluat în trecut campionat sub culorile lui A. S. Roma și care este solicitat acum de Vasco da Gama.

● FEYENOORD SUB AMENINȚĂRI. Săptămîna trecută, o scrisoare depusă la secretariatul clubului olandez, amenința cu represalii dacă nu se va vărsa o importantă sumă de bani. Suma a fost depusă la locul cerut dar... tot acolo se afla și poliția — alertată de conducerea lui Feyenoord. Și gangsterul a fost arestat.

● GARRINCHA... BUNIC! Celebrul fost internațional brazilian Garrincha a devenit, zilele trecute, bunic. Una dintre cele opt fiice din prima sa căsătorie, Enedir, a născut o fetiță. Să notăm că Garrincha este un bunic foarte tînăr. El nu are decât 38 de ani și continuă să figureze ca jucător activ pentru clubul Olaria.

NUMARUL VIITOR

AL REVISTEI

FOTBAL

VA APĂREA

MARȚI, 22 AUGUST,

la orele obișnuite

SIVORI ÎN FRUNTEA REPREZENTATIVEI ARGENTINEI?

Criza din fotbalul argentinian continuă. În afara aprinselor discuții din presă, din fața microfoanelor posturilor de radio și ale camerelor de luat vederi ale televiziunii, se înregistrează acum și demiterea oficială a directorului tehnic al echipei naționale, Jose Pizzuti. E drept că, pînă la terminarea contractului său, nu mai era așa de multă vreme (expira în decembrie), dar, în orice caz, s-a produs despărțirea de federația din Buenos Aires, așa cum se prevedea. Aceasta i-a achitat toate drepturile care îi reveneau prin contract, dar asta nu l-a împiedicat pe Pizzuti să declare că... „atîta vreme cît antrenorii reprezentativei vor fi schimbați... de două ori pe trimestru (n.n. și el nu exagează, fiind vorba de a șasea în-

locuire în decurs de mai puțin de trei ani!), nici nu poate fi vorba de redresarea acesteia și — implicit — a refacerii prestigiului fotbalului nostru. E imposibil de crezut, a spus mai departe Pizzuti, că într-o asemenea stare de spirit se va mai putea realiza ceva pînă la începerea preliminariilor C.M. 1974 și nici chiar pînă la sosirea următoarei probe mondiale pe care urmează să o găzduiască Argentina”.

Se fac cele mai felurite anticipări asupra succesorului lui Pizzuti și numele care apare cel mai des este acela al lui Omar Sivori, cunoscutul fost internațional, reîntors de doi ani din Italia. El conduce acum sectorul juniori al federației și, astfel, în mod direct, și reprezentativa acestei categorii

de vîrstă. Întrebat asupra posibilității ca el să preia direcția tehnică a primei selecționate, Sivori a răspuns că alternativa nu-l încîntă și nu crede că va da curs eventualei solicitări a federației. „Sînt pur și simplu fascinat de munca cu juniorii, a spus el. Este, într-adevăr, o indispensabilă necesitate pentru un antrenor. Și-apoi, aș dori să realizez ceva în această etapă și nu să trec mai departe fără să fi terminat perioada de activitate cu actuala garnitură a selecționatei de juniori care reprezintă mari speranțe, putînd salva peste șase ani onoarea fotbalului nostru la campionatul lumii”.

Rămîne de văzut cum vor evolua mai departe evenimentele pe agitata scenă a fotbalului argentinian.